

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

GRUNDLAGD AF FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

HUFVUDREDAKTÖR OCH ANSV. UTGIFVARE: JOHAN NORDLING.



KARL XV:S RYTSTARSTOD PÅ LEJONSLÄTTEN Å DJURGÅRDEN. TECKNING FÖR IDUN AF ARTISTEN TYCHO ÖDBERG.
 Den högtidliga aftäckningen äger rum måndagen den 3 maj i närvaro af medlemmar af det svenska konungahuset samt konungen och drottningen af Danmark.



FRU BEDA HALLBERG.

Första-maj-blomman och dess upptäckarinna.

FÖRSTA-MAJ-BLOMMAN har åter slagit ut. Det är nu tredje året hennes täcka blomsterkalk myser emot oss, och denna gång har hon anlagt den gula ranunkelns skepnad.

Som vi alla veta tjänar Första-maj-blomman en stor och vacker idé; hon går ut för att bekämpa den hemska folksjukdomen tuberkulosen, och det är i främsta rummet de unga, barnen, hon vill skydda mot fienden genom att bereda tillfälle åt så många fattiga små som möjligt att komma i åtnjutande af sanatorievård. Det ligger därför vikt uppå att vi alla köpa och bära den välsignelsebringande blomman i dessa dagar.

Idén till densamma har utgått från en bebjärtad göteborgska, fru Beda Hallberg, hos hvilken tanken rann upp med anledning af ett märke i form af en sköld, som såldes på en Gustaf Adolfsdag i Göteborg till fattiga barns beklädande. År 1907 gick blomman första gången ut i marknaden, som då begränsades till Göteborg, där hon inbringade 14,600 kronor. Påföljande år bildades Första-maj-blommans riksförbund med ej mindre än 157 lokal-kommittéer, genom hvilka försåldes blommor till ett nettobelopp af 130,907 kr. 22 öre. I år äro ungefär 2 miljoner blommor beställda, hvaraf Stockholm torde komma att konsumera 300,000 stycken. Den kände filantropen och barnavännen, direktör Claës Virgin, står i spetsen för försäljningen i huvudstaden, och slår den väl ut, hvilket man har all anledning hoppas, torde ej mindre än 70 behöfvande stockholmsbarn bli förhjälpda till vård på kronprinsessan Margaretas vårdanstalt i Dalarne.!

Fru Hallberg hyser nu den förhoppningen att få beloppet för Göteborg anslaget till ett tuberkulohem med Första-maj-blommans namn, där fattiga barn finge skolundervisning, sedan de förbjudits att gå i skolan.

Mätte hennes kärleksfulla tanke snart kunna förverkligas!

Kvinnans politiska rösträtt inför riksdagen.

DEN KVINNliga rösträttsfrågan har nu äfven i år fallit i riksdagen, trots det att andra kammaren utan föregående debatt biföll den i enlighet med konstitutionsutskottets hemställan. I första kammaren blef frågan föremål för en synnerligen ingående debatt. Resultatet af denna blef, att utskottets hemställan afslogs utan votering. Samma öde rönt ett under debatten framkommet förslag om kvinnans rösträtt utan samband af hennes valbarhet, hvilket afslogs med den betydande majoriteten af 104 röster mot 25.

Första skörden.

Några ord vid avslutningen af Rimforsa landthushållningsskolas första lärrinnekurs.

NÄR FREDRIKA-BREMER-FÖRBUNDETS nya landthushållningsskola vid Rimforsa hösten 1907 begynte sin verksamhet — för hvars plan då utförligt redogjordes i Idun den 21 nov. 1907 — kan man säga, att detta skedde under ovanligt gynnsamma yttre förhållanden och under ett särdeles lifligt intresse från de mest skilda håll. Det skedde nämligen just när tiden var mogen.

Därför skall man dock inte tro, att allt gått af sig själf. Tvärtom. Den unga läroanstalten har — liksom alltid vid ett banbrytande arbete — haft många svårigheter att öfvervinna i fråga om själva arbetsmetoden. Ty ehuru det ju ytligt sedt kan tyckas, att liknande skolor i utlandet med fördel kunde ha tagits till mönster, är det likväl vid ett sådant företag föga lämpligt att kopiera från land till land, utan härvidlag gäller det i mer än vanligt hög grad att åstadkomma någonting individuellt och för de egna förhållandena passande.

På så sätt måste ju äfven det första arbetsåret i en skola som Rimforsa bli utomordentligt kräfvande både för elever och lärarekrafter. Men då det å ömse håll gällt vuxna och målmedvetna kvinnor, som varit besjälade af intresse för sin sak, har arbetet också i sig själf kunnat ge den inre utveckling, som måste leda till ett godt resultat. Och jag för min del tror, att dessa Rimforsaskolans första elever och lärarinnor, som fått söka och pröva sig fram, härunder kommit till så stor mognad och erfarenhet, att det fullt ut uppväger mödorna. De unga

lärarinnor, som nu skola ut att på egen hand göra landvinningar, böra kunna bli goda pionärer.

Helt nyligen har jag nu vid ett besök på Rimforsa varit i tillfälle att följa första kursens slutarbete, och jag hade svårt att tänka mig, att endast 1 1/2 år förflutit, sedan jag förra gången var här, eller att dessa säkert och raskt arbetande unga kvinnor kunde vara desamma, som jag då såg i de första famlande greppen.

Med tanke på skolans innersta syfte är det synnerligen glädjande, att småbruket och landthushållningen, som äro de mest betydelsefulla ämnena, äfven tyckas ha vunnit allt fler anhängare bland eleverna. Och man behöfver endast se ladugårdens stora och små djur för att komma under fund med, att deras tillfälliga matmödrar förstå och älska sitt arbete.

Till en början tyckte nog ortsbefolkningen, att det var en konstig syn, när "skolfröknarna" ställde med kreaturen, arbetade i jorden och gladeligen utförde allt slags grofärbete. Men nu ser man inte längre blott undrande ut, utan börjar förstå och känna aktning för deras verksamhet. Och det är dit vi skola komma genom detta företag: vinna hela folkets aktning för landets modernäring och för kvinnans arbetsinsats i densamma.

Och att de unga krafterna väl behöfvas ute i landet, framgår tillfylles af att ett flertal af de just i dessa dagar som lärarinnor utexaminerade eleverna redan fått platser på olika områden, hvilka de omedelbart skola tillträda.

Under sommaren kommer nu att vid Rimforsa hållas en särskild kurs i trädgårdsskötsel och huslig ekonomi, dock utan åtföljande lärrinnekompetens. Sedan begynner åter lärrinnekursen den 1 oktober. På grund af de gjorda erfarenheterna kommer denna hädanefter att bli två-årig, då äfven möjligheterna till specialstudier bli större, särskildt med hänsyn till småbruket, trädgårdsskötseln och skolköket.

Den första kursens avslutning ägde rum den 29:de april, och voro då inbjudna jordbruksministern, medlemmar af landbruksstyrelsen och af Östergötlands hushållningssällskap samt Fredrika Bremer-förbundets styrelse. Någon examen afhölls emellertid ej, då de senaste månadernas profektioner m. m. varit att anse som tentamina för afgangsbetyg.

Och när vi nu hunnit så långt, återstår blott att önska de unga banbryterskorna lycka till deras blifvande värf, hvar det än kommer att utföras, och att de städse måtte se sitt mål klart och sätta det högt.

MARIA RIECK-MÜLLER.



LÄRARINNOR OCH ELEVER VID RIMFORSA LANDTHUSHÅLLNINGSSKOLA.

Främsta raden från vänster: Fröken Malin Andersson, slöjdlärlarinna; fröken Alma Bauer, skolans husmoder; fröken Gertrud Adelborg, Fredrika Bremer förbundets styrelseombud; fröken Sigrid Melander, lärarinna i trädgårdsskötsel; fröken Gudrun Sylwan, lärarinna i ladugårdsskötsel och småbruk; fröken Frida Årnström, lärarinna i matlagning och huslig ekonomi. Stående bakom: de nu som lärarinnor utexaminerade första eleverna.

PÄRMAR

Idun 1908
och föregående år

tillhandahållas till följande priser: Kunna erhållas i närmaste bokhandel eller direkt från Iduns expedition, Iduns Romanbibliotek, röda eller gröna 0: 50 om rekvisition och likvid i postansning Iduns Hjälpreda, röda eller gröna... 0: 50 insändes.



Bondkvinna på Korfu.

ATT BÖRJA studera Korfus historia är att på nytt genomgå hvad man läst om antiken, med den skillnaden bara att det blir sällsamt förtroligt, när man själf vandrar under den sol, som en gång lyste öfver de gamle. Det längesedan framfarna kommer en underligt nära, och står jag vid floden Potamos, där Nausika — efter alla uträkningar att döma — såg Odyssevs, vill jag gärna tänka mig att bellis och smörblommor skeno öfver marken vid deras möte och att de nyss utsprungna fikonträden buro samma ljusa, nästan genomskinliga små löf längst ute på grenarna som i april. Det måste ha varit vår, då hon satt och hörde honom förtälja om sina irrfärder liksom då Aristoteles kom hit för att undgå de anklagelser för hädelse, han ådragit sig genom att hylla sin afgudade Ermia som en gudinna eller en gudinnas vederlike. Hans dikt steg som en rökelse mot hennes hemlighetsfulla och ogripbara fägring, och jag inbillar mig, att de ljuft doftande glyciner, hvilkas förflyktigande sötma nu fyller luften, kunde vissnat på de altare den odödlige tänkaren lät resa åt sin älskade efter hennes bortgång. Under dessa vackra vårdagar dallrar rymden af sångerna till Ermia, och hvart man kommer under sina

vandringar kan man sira minnesfester i sitt stilla sinne.

Strax utanför vår stad ligger ett tempel, där de gamle en gång åkallade Afrodite, och marken lyser som en blomstermatta vid osynliga altares fot, hvilka gudomligheter det då är, som få ta emot hyllning. Bekännelserna äro nog lika många som det finns bekännare, tror jag, och om hon också besjungits af tänkare och skalder, har den grekiska kvinnan knappast fört någon afundsvärd tillvaro, hvarken i sitt afskilda gynæceum eller efteråt.



BONDKVINNA FRÅN LEFKIMO.

Glimtar ur den gamla goda tiden

på en ö
i Joniska hafvet
af
Jane Germandt
Claine

I antikens dagar fick dock Hellas' sol skina öfver hennes ädelt burna hufvud liksom nu, men nere på det vackra Korfu har det funnits tider af förfall, då det täcka könet varit utslutande hänvisadt till lifvet inom fyra väggar och hvilket lif — — — Ingen anhängarinna af Islam kunde varit dömd till mera omänskliga villkor, och dock lydde ön icke under Turkiet, det har den aldrig gjort. Vid den tiden var det en venetiansk koloni.

Det är icke mer än ett och ett halft sekel sedan täta galler stängde utsikten från de små fönster, bakom hvilka fruar och fröknar fördrefvo tiden med att sticka strumpor på Nausikas ö. Skapelsens herrar missunnade dem till och med den luft de andades, påstår en gammal krönikeskriver, och denne min sagesman tillägger, att de icke fingo visa sig för andra personer än sina allra närmaste anhöriga. Släktkärlek i all ära, men inte måtte det ha varit vidare muntert, det kan man nog våga säga, utan att göra sig skyldig till någon större öfverdrift.

Innan de unga flickorna knöto hymens säkerligen icke alltför ljufva band, gingo de helt enkelt aldrig ut, icke ens i kyrkan, och om den äkta mannen fann kretsen af sin bruds idéer något snävt tilltagen, må man inte klandra honom för det. Och knappt henne heller förresten. Denne Adam fick just den Eva han skapat sig, och om nöjet blef därefter, var det hans egen sak.

Såsom nygift hade den unga frun tillåtelse att någon gång — dock icke ofta — närvara vid namnsdagsfester hos äldre kvinnliga släktingar, och om maken inbjöd henne att slå sig ned vid middagsbordet, då de voro på tu man hand, kände hennes sällhet inga gränser. Min häfdatecknare försummar dock icke upplysa oss om, att dessa ynnestbevis voro allt annat än vanliga under dessa jubel- och glansdagar för allt hvad manlig själfhäfelse heter, och tillfogar uppriktigt att det visst icke var svartsjuka, utan fastmera ren plikt-känsla, som förestafvade de äkta människans handlingssätt. Dessa herrar kände sig först trygga, då de visste att deras bättre hälft var fjärran från hvarje frestelse och att intet kunde grumla döttrarnas oskuldsfulla lugn, där de sutto böjda öfver strumpstickor och sybåge. Att den ringaste misstanke om att familjens kvinnliga medlemmar kunde ha ledsamt helt enkelt aldrig föresväfvade dem var ett nådens tillstånd, hvilket

ingen öfverflödande fantasi — hvarken på hufvudets eller hjärtats vägnar — någonsin satte i fara.

Så till vida var ju allt godt och väl, men det är detsamma... Tillhör man det afundsvärda kön, artigheten döpt till det täcka, kan man väl inte precis önska sig tillbaka till de dagarna, om man försätter sig i en grekinns kläder, i synnerhet som min krönikeskriver låter oss veta, att den tidens fruar inte voro vidare glada hvarken i lifvet öfver hufvud taget eller i sina män, något som man då inte kunde förtänka dem. Dock hände det en och annan gång, att de älskade en annan, och min sagesman har ett par små vackra historier om hur den förörättade maken gick att "aftvä skymfen i sin rivals blod". Ibland gaf det anledning till lifslånga fejder, och när jag går förbi de gallertäckta fönstren i ett och annat fallfärdigt gammalt hus — så pittoreskt i sin torftighet — blöder mitt hjärta, men det är icke skapelsens herrar och deras små mellanhafvanden, som väcka min medkänsla i de ögonblicken... Man betraktar tillvaron med underliga ögon, när det är vår och man betänker att generation efter generation af stadens unga flickor föddes till listidsfångar och aldrig fingo se gullvifvorna lysa öfver fälten i mars.

Inbrottet af nittonde seklet och fransmännens ankomst till ön medförde emellertid en genomgripande förändring i sakernas tillstånd, och dessförinnan hände det ju också en annan gång, att venetianska adelsmän äktade Korfullickor och läto dem smaka det jämförelsevis fria lif förnäma damer förde i Europa på den tiden, hvilket kom samhällets alla stickande fruar och fröknar att se egen framtid mera hopplöst grå än någonsin och drömma oafhängighetens bittert ljufva dröm.

Detta var första steget, och en vacker dag hade en sådan omstörtning ägt rum i sederna, att representanter af det starkare könet icke längre voro ensamma om att besöka stadens teater. En och annan gift herre djärfdes att låta sin fru visa sig i detta nöjenas tempel, och vid det osäkra skenet af två talgljus, som alltemellanåt snoppades, åskådade den sköna, dold af ett tjockt galler, hvilket så godt som stängde utsikten, hur sminkande och snörda ynglingar togo sig ut på scenen, där de föreställde det kön hon själf hade förmånen att tillhöra. För att slippa sitta och förarga sig öfver järngallret, funno en del damer på att sedermera uppträda med mask, och i sinom tid skedde det oerhörda

att en mor vågade taga sin unga dotter med sig i logen, hvilket var nära att skrämja slag på alla kvarlevande herrar af den gamla goda stammen.

Man beskärmade sig högljudt öfver de moderna, fria sedernas fördärf, och naturligtvis saknades icke förutsägelser om världens nära förestående undergång... Emellertid ligger allt detta nu så långt tillbaka i tiden, att våra dagars bondkvinnor bära de dräkter, som då prydde de högre ståndens damer, nämligen urringadt listestycke,



BONDE FRÅN KORFU.

Använd endast

KOCKUMS

PANSAR-Emaljerade

GJUTNA GRYTOR.

Giffria.

Solida.

KALMAR ÅNGKVARN A-B:s

KALMAR 1:ma

- RISSTÄRKELSE -

OBS! Guldmedalj i London 1906.

tillverkad på landets modernaste stärkelsefabrik, utmärker sig särskildt för **hvit-het, renhet** och **styrka**.

Finnes hos hvarje välorterad specialhandlare i hela riket.

kort veckad kjol, blommigt förkläde och skor med höga klackar. Håret var flätadt (liksom herrarnas, upplyser min häfdatecknare) och upplagdt öfver hjässan i öfverflödande rikedom. Detta hvad mitt eget kön beträffar. Vidstående bild i herrdräkt utvisar i hvilken yttre habitus man får drömma sig en äkta man från dessa dagar, då jungfruståndet helt säkert, trots allt, icke saknade sin lockelse . . .



BONDKVINNA FRÅN CYTHERA.

För rättvisans skull vill jag emellertid bifoga ett par bilder från ett par andra öar i Joniska hafvet, där kvinnan lefvat och utvecklat sig i den äldste, stoltaste frihet. Den ena — en brudlik uppenbarelse med solfjäder i handen — är från Lefkimo (Sankta Maura), från hvars klippiga kust alla tiders skaldinna, Saffo, säges ha störtat sig i hafvet. Den andra, som bär barnet i en liten hängmatta, eller hvad man skall säga, är från kärleksgudinnans egen ö, Cythera, och påminner i sin leende och glada moderlighet icke så litet, tycks det mig, om våra dalkullor.

Mitt första författarskap.

DET ALLRA FÖRSTA skriferiet — ja, det kan jag sannerligen inte minnas.

Det började vid mycket unga år och tog snart kollektiv form, i det jag för ett half-månatligt tidningsorgan representerade både hufvudredaktör, ekonomidirektör, medarbetare, sättnare och tidningsbud.

Det där tog förstas ganska mycken tid, och då jag kom in i skolan — i näst högsta klassen — måste jag till min sorg totalt nedlägga all publicistisk verksamhet. Sedan blef det bara några lyriska försök då och då, och så ett drama, eller rättare sagdt en komedi — det låg mera för mig på den tiden — som var afsedd att uppföras på en afskedsfest, som vår klass skulle ha för lärarinnorna, innan vi slutade skolan.

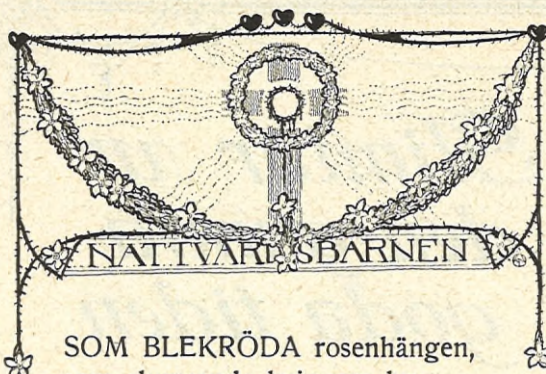
Jag vill minnas vi tyckte pjäsen var rolig allesammans, då. Hur jag nu skulle bedöma den är ovisst. Det återstår emellertid inte en rad af manuskriptet, så jag slipper att yfvas eller — skämmas, hvilketdera det nu blefve.

Rollerna voro redan inöfvade och general-repetitionen utsatt, då vår föreståndarinna drabbades af förlusten af en nära anhörig, och därmed försvann vårt farshumor. Afskedsfesten gick af stapeln mycket stilla och med en mild sordin öfver stämningen.

Sedan gick det många år med skiftande upplevelser, och äntligen kom hvad jag skulle vilja kalla "mitt första författarskap".

Det var en natt.

Jag hade varit borta på kvällen, hade haft roligt, men kände dock, då jag åter var hemma i mitt lilla rum i tystnad och stillhet, starkare



SOM BLEKRÖDA rosenhängen, som slumrande kvinnors hy, bak husens skumma fasader är kvällshimlens röda sky. Bulevardernas lampor tändas, i guldhvita pärleband de blänka ur blå alléer mot dagens kolnande brand.

Där människoskaror strömma och sorla i helgdagsstätt likt brusande, svarta vatten, som mötas och skiljas åt — där glider i mörka leden som liljor på nattlig väg i brudhvita nattvardskläder spädbrostade jungfrurs tåg.

Med psalmbok i knäppta händer, med kransar af vårlig blom de komma med ögon sänkta — mot läpparnas jungfrudom det första vinet har doftat, när syndabekännelsens ord de unga rösterna snyftat vid guldsiradt altarbord.

Det helgade brödet delat förlåtelsens ljufva tröst, och handpåläggningens smekning har darrat i tunna bröst vid knäfallets fromma domning — de stammade i dunkel dröm om kärleks och tros fullkomning vid orgelns brusande ström.

De hvita själarna lyftat sin bäfvande hvita ton i psalmers stigande rytmer mot himmelens blåa tron, de unga pannorna lutat sin vårbloom mot törnets krans — nu komma de tyst, begjutna af lampornas veka glans . . .

Den heliga dagen sjunker till ro bakom träd och hus, kring svartnande mänskoskaror strör månen sitt blåa ljus — där glider i mörka leden som liljor på nattlig väg i brudhvita nattvardskläder spädbrostade jungfrurs tåg.

GÖSTA ADRIAN-NILSSON.

än förut en känsla af tomhet och trött leda, som stundom gjort sig förnimbar.

Jag hade ju min uppgift i lifvet klar för mig. Jag kunde ej få lämna hemmet och min kära lilla mor, som behöfde mig. Men — skulle jag därför behöfva afsäga mig allt arbete, som föll utom hemmet?

Åt hvilket håll min håg och min längtan sträckte sig, det visste jag ju. — —

Nåväl, hvarför inte göra ett försök. Nu skulle jag försöka. Strax. Det skulle få bli som ett omen.

Om jag nu skrefve en liten skiss och skickade in den till tidningen Idun? — —

Det kändes som om jag vore i färd med att svarfva till en liten nyckel för att med den försöka öppna åt mig en stängd dörr. Passade inte nyckeln — nåväl, då skulle dörren för alltid få förbli stängd, och jag finge resignera och vara nöjd med det lif och det arbete jag hade. Ty två försök skulle jag aldrig komma att göra.

Om nu skissen väl blefve en verklighet, hur skulle jag kunna undgå allt för lång väntan på den bedömande partens utlåtande? — Jo, nu visste jag. Det var i slutet af oktober. Jag skulle ta ett "Mårtens"-motiv till min lilla historia, då måste ju afgörandet komma snart.

Så gick jag efter min sekretär, satt sedan på sängkanten, ännu alltjämt iklädd baltolett, och skref den lilla skissen som med titel "Amour och Mårtensgäss" står införd i Idun november 1900. Jag var inte i stånd att finna någon lämplig öfverskrift, utan bad redaktionen själfva godhetsfullt hitta på den.

Inte för någon därhemma hade jag talat om mitt försök. Men då vi på Mårtensdagen hade en liten gäsfest, tog jag efter middagen fram Idun och frågade, om de ärade gästerna hade lust för en liten gäsbit till, i tryck.

Jo, det hade de. Och då föreläste jag med så högt bultande hjärta att jag tyckte de andra borde höra det "Amour och Mårtensgäss." Allt emellanåt smög jag mig till att fixera mina åhörarens ansiktsuttryck, och då vid slutet bifallet var enstämmigt och ganska lifligt, tyckte jag att jag likasom kände hur den stängda dörren gled upp på glänt.

Tänk, om jag skulle kunna — — — så småningom — —

Sedan kom frågan: skulle redaktionen anse den värd ett honorar? —

Jag skref — fortfarande anonymt — och frågade, fick ett vänligt och uppmuntrande svar och gick med ännu mera bultande hjärta och dröjande steg upp och sökte Iduns dåvarande redaktionssekreterare. Utom det älskvärdaste bemötande erhöj jag nu ett honorar, som öfversteg mina djärfvaste förhoppningar. Jag minns att jag satt och tänkte inom mig: "Herr Nordling tror bestämdt att jag är någon annan än den jag är. Inte tänker han att det här är det allra första jag haft i tryck. — Borde jag kanske tala om för honom att det är det?"

När jag kom hem med sedlarna, berättade jag hvar jag hade varit och fått dem och hvarför. Då togs Iduns-numret fram igen förstas, och "Amour och Mårtensgäss" fick än en gång lof att läsas upp. Och öfverraskningen var stor och likaså belåtenheten. På alla händer.



ULLA LINDER.

LÄS!

Några äldre årgångar realiserar till betydligt nedsatta priser och erbjuder för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till **Expeditionen af Idun, Stockholm**, erhålles inom Sverige **portofritt**:

Idun 1892	2: —
Idun 1893 (nr 1 felas)	2: —
Idun 1895 (utan julnummer)	2: —
Idun 1902 (med julnummer)	4: —
Idun 1903 (med julnummer)	4: 50
Idun 1904 (med julnummer)	5: —
Idun 1905 (med julnummer, nr 28 felas)	5: —

Idun 1906 (utan julnummer, nr 25 o. 52 felas)	5: 50
Idun 1907 (med julnummer)	6: —
Iduns julnummer 1894	0: 20
Iduns julnummer 1898	0: 20
Iduns julnummer 1905	0: 50
Barngarderoben 1905, komplett	2: —
Barngarderoben 1908, nr 4 o. 5 felas	2: —

LÄS!

Jägmästarebostället.

Skiss af Augusta Berger.

VÅRNATTENS måne bleknar för ljusningen i öster, som skär fram i en strimma af neapelgult öfver bergsklinterna vid horisonten. Liden ligger nyväckt med myggdansar under björkarna och klungor af stenmurklor likt bruna sammetsklutar midt i harsyra och torrt tallris. Det susar vårmelodier i träden och längst ut på myren, där kallekan blommar, har ängsvipan lagt sig på ägg.

Det är i hanegället. Som en trumpetstöt ljuder plötsligt morgonväkten från boställets uthuslänga och i samma ögonblick, liksom följande den högt manande kallelsen, träder gårdens herre ut på sin trappa.

Morgonbrisen ristar de slappa segelgarnssträngarna omkring verandan, på hvilka bär och stjätkar efter fjolårets hundrofvva sitta kvar och se ned på de gröna skott, som nedifrån marken söka sig samma väg uppåt, på hvilken de själva en gång sträfvade upp i glada förhoppningar, utan bitankar på alltings förgänglighet. — Några mjölkkärl af bleck, som stå stjälppta på verandasoffan, klirra mot hvarandra vid stegen öfver brotiljorna, medan en skrämnd ödla kilar utefter stenfoten in i sitt hål.

Jägmästaren är morgonfrisk oaktadt sin framskridna ålder. Pensionen är knapp och afkastningen af bostället, hvilket han mot ett måttligt arrende lyckats få behålla till dödsdagar, är liten, hvarför han måste taga vara på tiden och själf föregå med godt exempel. När vårarbetet börjat och sommardrängarnes löner äro så oerhördt höga, är tid pengar. Därför ligger det vikt uppå att få allt i gång, alla fötter att börja sina steg för dagen, alla händer att gripa fatt. Sedan urverket är uppdraget kan han ge sig ro i sin hvilstol och under någon timme taga en stilla blund med en tidning öfver ansiktet, som hans vana är.

Med litet stultande gång styr han stegen mot drängstugan, medan rök ur skorstenen kännetecknar, att man fått eld i spiseln i stora huset.

Ännu en gång gal hanen från uthuslängan. Ett utslungadt lystringsrop med klang af strid, som ekar mot logväggen och efterföljes af hessa gluckanden af ungtupparnas försök att instämma.

Efter en stund blir det rörelse vid gården. Ett par sömniga drängar snedda öfver gårdsplanen. Medan den ene drar till byxremmen om lifvet, knäpper den andre arbetsblusens handlingar. Mjölkpigan kommer som en kanon från kökstrappan och styr fart nedåt fejsset med två hinkar, som gnälla i handgreparna, och hälsas på långt håll af råmandet från koraden genom den öppna dörren till ladugården.

Jägmästaren står vid gårdsgrinden och tar öfverblick, plirar mot solen, som bryter fram mellan molnstrimmorna, och knäpper frysande sista knappen i sin skintröja.

Han är ingen tilldragande man, jägmästaren. Som han nu står i det fulla solljuset verkar han grym med något bryskt och tygellöst i uttrycket. Blicken är som skarpt stål under de tjocka ögonbrynen, och de cyniska läpparna blotta en tandrad, som väcker tanken på rofdjur. Ungkarl med ständigt ombyte af hushållerskor, har han ofta varit utsatt för bedrägerier och i följd däraf blifvit misstänksam och van att själf se till sitt, från mjölbängen till sockerskålen, rädd att något skall förfaras eller förlösas af främmande händer. Gamla skulder sedan studieåren ha följt honom som en skugga under många år af hans lif och tvungit honom in i afskildheten på det öde bo-

stället, utan umgänge med omkringboende, tills vanan vid umbäranden, äfven sedan de ej längre varit af nöden, öfvergått till förvärfsbegär, och låtit honom, som ännu en inkomstkälla, emottaga mindre inackorderingar, sinnessjuka fruntimmer, för hvilka det öde belägna stället med sitt afstängda lif varit lämpligt nog. Men det ständiga sällskapet med dessa inackorderingar har just ej bidragit till att skingra skuggorna i hans tillvaro, endast låtit det hårda och härsklystna i hans natur framträda ännu skarpare.

En klockas sju slag höres från matsalen — alla klockor i huset äro ställda en timme före den egentliga tiden — och samtidigt går jägmästaren in till frukostbordet, som står dukadt med mjölmuggar och rykande varmmat.

Från ett sidorum kommer ett medelålders fruntimmer, som vid sin entré gör en ceremonios, litet nedlåtande komplimang, och intar sin plats vid bordet. Det är "prinsessan Bonaparte"; sitt borgerliga namn har hon för länge sedan glömt. — Hennes far var fransk hoflakej, och hon lefver ännu alltid lika lycklig i kejsardömets dagar som en inbillad medlem af det höga huset.

Strax efter inträder fröken Dora. En liten, ytterligt mager dam, som har till lufsuppgift att sköta sin korrespondens och flitig som en myra från morgon till kväll skrifer brev till alla möjliga personer med adresser efter en gammal adresskalender, bref, som i lycklig okunnighet för afsändarinnan alla hanna hos jägmästaren.

De sitta en stund afvaktande och jägmästaren utstötter ett kort hm — — —

Då öppnas dörren från förstugan och med det fång af sol, som strömmar in genom dörren, glider en flickgestalt in i rummet. Den spröda kroppen för sig behagfullt och hon närmar sig bordet med ett litet rådlöst leende. Ögonen ha ett fjärrskådande uttryck och munnen är skälfvande vek som ett blomblad. Det är Ida Hagelin, eller lilla Hagelin som hon gemenligen kallas; den yngsta af jägmästarens inackorderter, som för närvarande endast äro tre. Hon är född med svagt förstånd, förlorade af sorg efter moderns död för några år tillbaka alla utvecklingsmöjligheter och täres af en ständigt ömhetslängtan.

Hon smyger sin hand smekande in i jägmästarens, hvarvid denne med en kort hostning lyfter den till bordet.

— Med prinsessans medgifvande, säger hon med en tunn klockröst, gå vi i dag till hultet och plocka blommor.

Prinsessan höjer ögonbrynen. — Jag har ej tid, min nådiga, svarar hon stelt; jag är befalld till deras kejsrerliga majestäters taffel, hvarför jag måste ordna min toalett.

Med en bönfällande blick på fröken Dora, hvarvid denna mumlar något om trängande skrifgöromål, lutar lilla Hagelin med en suck hufvudet i handen.

— O, om min egen, egen mamma vore här, så skulle hon gå med mig, säger hon med tårade ögon och sträcker impulsivt armarna mot taket.

— Bråka inte, säger jägmästaren barskt och ber dem äta och tuga.

Förmiddagen smyger sig långsamt fram som en snigel, medan lilla Hagelin i ljusa sommarfärger fladdrar som en fjäril öfver ängarna, fröken Dora skrifer brev och prinsessan Bonaparte draperar sig framför spegeln. Vid middagstiden komma drängarne från åkern medförande lukt af tjära, svett och mylla, då de gå in i köket att äta, och kasta sig efter måltiden, med rockarna hopprullade under hufvudet, på backen vid timmerfloen till middagshvila på en halftimme. — Jägmästaren har tagit små lurar både på för- och eftermiddagen och ser mot kvällen klarvaken ut.

Kvällskuggorna börja falla utefter husväggarna och hundrofvans vissnade lemningar kring verandan ha slutat upp att rassla för dagen. En tunn dimma stiger från åbrädden och lukten af vide och en känns stark upp till gården. All rörelse har upphört i huset, som snart ligger liksom utdödt, insvept i mörkret.

Då hörs ett sakta prassel och någon sluter en dörr. Små lätta, tassande steg gå med bara fötter uppför trappan till vindsvåningen. Det är lilla Hagelin, i nattdräkt och med fläta på ryggen, som rolös drifves af sitt barnahjärtas törst efter ömhet. Hon öppnar dörren till ett vindskontor och försvinner tyst som en ande in i mörkret.

Där ute stiger vårnattens måne upp på sin skådebana. Läger gårdsplanens sandgångar i hvitt ljus och kastar svarta knippen af skuggor bakom krusbärsbuskarna vid trädgårdslanden. Skatorna i lönnen flytta sig i boet och längst bort vid liden låter en räf höra sitt gläfs.

Slutligen när mänskenet husets gafvelvägg och för en lång stråle ljus in i gluggen vid takfoten. Därinne ligger gårdstiken med sina valpar och bredvid på golfvet lilla Hagelin. Hennes bara armar äro lagda om tikens hals och djuret slickar hängifvet hennes kind.

Efter besöket hos sin enda vän glider hon, lika tyst som hon kommit, tillbaka utför trappan, ned till sin bädd.

Vårnattens måne stiger högre och högre, ger allt hvitare ljus, allt svartare skuggor tills daggryningen åter skär fram i öster och morgonväkten ljuder på nytt

IDUN PÅ STOCKHOLMS-UTSTÄLLNINGEN.

DET ÄR NU endast en månad, som återstår till öppnandet af sommarens stora konstindustriutställning, och arbetet i den hvita sagostaden där ute mellan Djurgårdsekarna bedrivs för hvarje dag med allt rastlösare ifver.

Det kan då också vara på tiden att förbereda Iduns läsare rundt om i vårt land, hvilka naturligtvis samt och synnerligen ämna gästa sommarens utställning, på den lilla öfverraskning, som deras "egen tidning" till deras fromma planerat. Vi ha nämligen gått i författning om att på en af de centralaste platserna i det väldiga palatskomplexet ordna ett fredadt litet läs- och skriferum, dit alla våra vänner hjärtligen inbjudas.

Utrymmet blir visserligen icke stort, men för stilfull bekvämlighet och trefnad garanterar en så framstående institution som Föreningen för Svensk Hemslöjd, som benäget åtagit sig inredningen och möbleringen af *Iduns läsrum*. Medan våra gäster så njuta af en stunds angenäm hvila under de nog så ansträngande utställningsvandringarna, kunna de efter behag bläddra i det färskaste numret af *Idun*, besörja en brefkortshälsning till någon frånvarande vän från det präktiga skrifbordet vid fönstret, utanför vars rutor den intressanta "landskaps-gatan" breder sitt färgrika skådespel, eller beundra Carl Larssons mäterliga originalmålningar till den kända serien "Svenska Kvinnan genom seklen", hvilka komma att utgöra den lilla "salongens" förnämsta konstnärliga prydnad.

Vi våga alltså hoppas, att *Idun*s anspråklösa vrå på den lysande och stora utställningen skall blifva en kär och flitigt anlita tillflyktsort för våra läsare och vänner och bjuda dem alla redan nu ett varmt:

Välkomna till *Idun*!

LUZERN

• Förnäm vistelseort under sommaren. •
G:D HOTEL NATIONAL

Härligaste läge vid Vierwaldstättersjön.
Rum från 4 kr. • III. prospekt gratis.
Telegramadress: "National".

En porträtt målarinna



Astrid Kjellberg-Juel

sig fördelaktigt känd genom en hel del vackra och känsliga barnporträtt. Hon utställer f. n. i Blancs konstsalong ett antal konstverk, hvilken utställning har gifvit oss anledning att här meddela några reproduktioner af hennes taflor och till dem foga ett par kortfattade uttalanden om hennes konstnärspersonlighet.

Fru Astrid Kjellberg-Juel är värmländska, och redan som typ för detta landskaps högt beprisade kvinnor ger hennes yttre ett vittnesbörd, som hennes landsmanninnor böra känna sig tillfredsställda med.

Åren 1896—1900 studerade hon vid Konstakademien under professorerna Kronberg, v. Rosen och Björck, gjorde sommaren 1899 en studieresa genom Tyskland och Italien, besökte på följande år Hollands och Belgiens konstcentra, hvarefter kosan ställdes till Paris, där hon målade en tafla "Blinda barn", som förekom på Akademiens vårutställning härstädes 1901.

PRINSESSORNA
MARGARETA & MÄRTHA

Den äldre Engelska konsten har, som bekant, att uppvisa utmärkta barnmålare. En Reynolds, en Reaburn, en Hoppner ha åstadkommit glänsande barnporträtt, fyllda af lif och grace och utförda med en koloristisk mäktighet, som skänker ögat rik njutning. Också inom nyengelsk konst lysa en mängd blonda och mörka barnhufvuden, som tjusa genom sin grace och läckra färgbehandling. Inom vår egen moderna konst söka vi förgäfvets efter en liknande riktning med traditioner och utvecklingslinjer in i modern tid. Vi kunna på sin höjd spåra ansatser, tillfälliga yttringar med början och slut inom en begränsad epok. Så har på senare tid en af våra yngre kvinnliga artister, fru Astrid Kjellberg-Juel, gjort

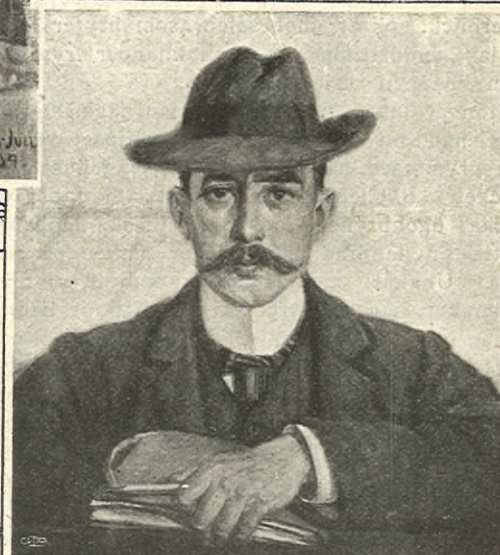


De nu exponerade barnbilderna antyda hos artisten en uppfattningens värme och grace, som otvetydigt ange kvinnan. De röja målarglädje och modersglädje dessa barnporträtt, barnsjälens ljusa erfarenhetsvärld lyser i den klara, öppna blicken, vare sig det gäller pysen, som halft nyfiket, halft undersökande blickar emot åskådaren, eller flickungen, hvilken pauserar i leken med dockan. Mindre omedelbara verka de båda porträtten af prinsessorna Margaretha och Märtha. Bredvid barnbilderna förekomma karaktärsfulla porträtt af fru Kjellberg-Juels make samt af etatsrådparet Juel. Några sceniska artistporträtt samt ett par prästbilder komplettera den lilla kollektionen, hvilken är väl värd konstvännens besök.



Året därpå gifte hon sig med författaren och artisten Erik Juel och har sedan dess varit bosatt i Köpenhamn, där hon på Charlottenborg utställt porträtt, landskap m. m.

På Svenska konstnärernas förenings utställning härstädes i fjol exponerade hon en duktig genre: "Mor Sigbrits bod på Tydskebyggen i Bergen", där särskildt de båda kvinnogestalterna, mor Sigbrit och hennes dotter Dyveke, äro gifna med kraft och säkerhet.

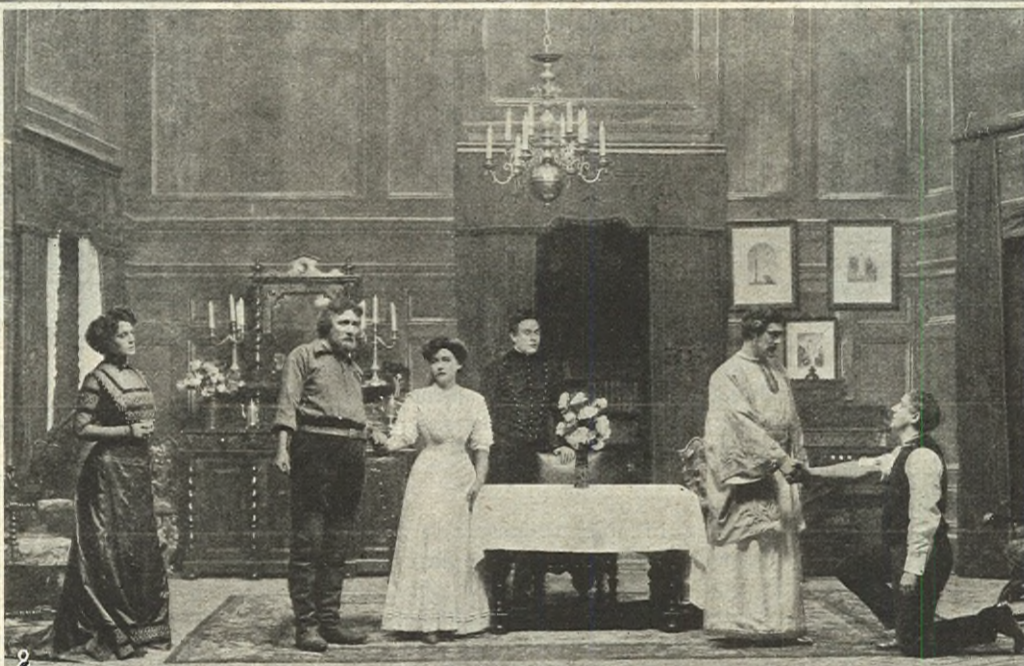




Från scenen och estraden



SLAG i SLAG med den tyske tenorsångaren Eugen Wolffs mindre lyckade debuter som Lohengrin, Toriddo och Canio och svensken J. Herous något mera lofvande försöksuppträdande som Escamillo ha vi fått ännu en operapremiär, den fjärde under spelåret. Produkten heter "André Chénier" och musikens upphofsman är italienaren Umberto Giordano. Den franske revolutionsskalden har dock endast

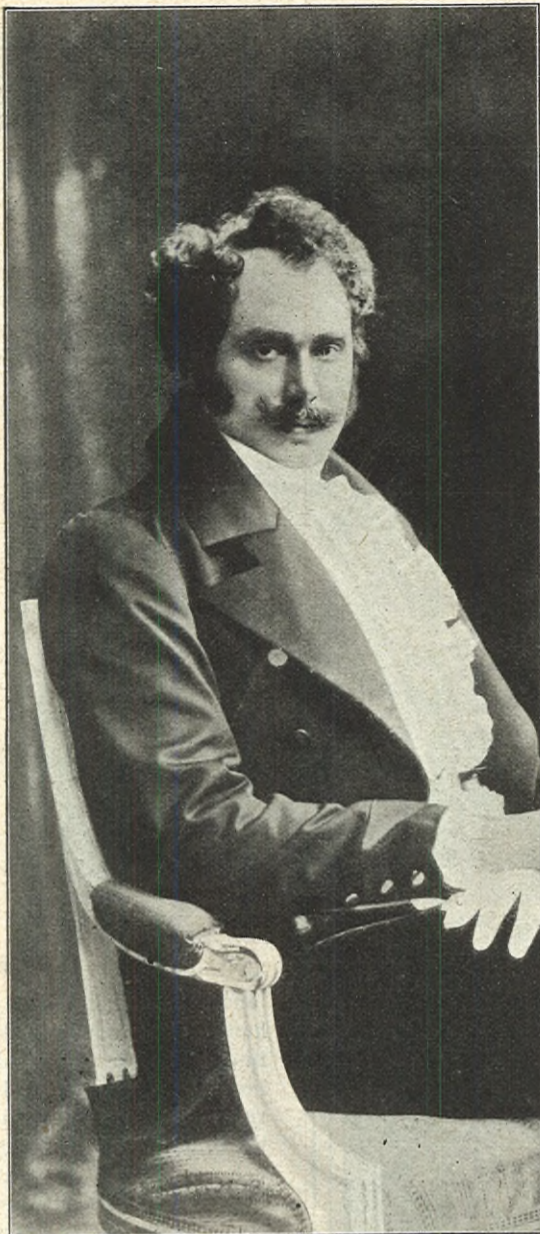


lånat operan sitt namn; hans deltagande i handlingen består i en af librettoförfattaren godtyckligt gjord kärlekshistoria, hvari diktaren och en folkrepresentant Charles Gérard täfla om en aristokratisk dams gunst, och kring hvilken konflikt grupperar sig en serie dramatiska situationer från den franska revolutionens skräcktider.

Musikaliskt intressant, ehuru utan självständighet i den melodiska



"André Chénier" på Kgl. teatern. Öfre bilden: Första akten. De stående förgrundsfigurerna: grevinnan de Coigny (frkn Edström), André Chénier (hr Stockman) och Madeleine (fru Oscar). Nedersta bilden: Tredje akten. André Chénier (hr Stockman), folkrepresentanten Charles Gérard (hr Strömberg) och allmänne åklagaren (hr Mandahl). Måttbilden: "Tjänaren i huset" på Svenska teatern. Martha (fru Brunius), Robert Smith (hr Svennberg), Maria (fru Bosse), betjänten (hr Brunius), Manson, hofmästare (hr Wingård) och kyrkoherden (hr Hedqvist). Ateljé Jæger foto.



JOHN FORSELL SOM EUGEN ONEGIN.

gestaltningen, fylld af lifliga och spännande scener, väl spelad och sjungen af operans unga, duktiga krafter, hrr Strömberg och Stockman, fruarna Oscár och Claussen m. fl., samt infattad i en lika glänsande som smakfull dekorationsram, bör verket kunna bli varaktigt nog på spellistan.

Till operakrönikan hör också hr John Forsells afskedsuppträdande som Eugen Onegin, en triumfkväll utan like i våra teaterannaler, med 55 inropningar, massor af lagerkransar och buketter samt från vänner och beundrare ett briljanterad guldur, hvilket hr August Lindberg öfverlämnade till konstnären, samtidigt i några anslående ord tolkande publiks, kamraters och vänners tack för hvad denne under ett decennium tillfört vår musikdramatiska scenkonst af gediget spel och glänsande artistisk sång.

På våra talscener är omsättningen af programmen alltjämt liflig, och växlingarne bli naturligtvis ännu snabbare, ju mera vi komma in i de ljusa kvällarnes tid.

Svenska teaterns senaste nyhet, "Tjänaren i huset", af C. Kennedy, har förmånen af ett originellt uppslag. En från Indien efter mångårig vistelse därute återkommen engelsk andlig har, okänd för alla, tagit tjänst som hofmästare i sin brors, en engelsk kyrkoherdes, hus. Det prästerliga hemmet är långt ifrån någon fridens och människokärlekens boning, hat, egoism och hyckleri frodas där som annorstädes; men tack vare den till tjänare förklädde brodern, hvilken i hela sitt uppträdande har något af den godomliga människosonen öfver sig, uppmjukas

småningom förhårdade hjärtan och den kristliga kärleken intager hatets plats.

Allt detta är både vackert och lärorikt och skulle vara det i än högre grad, om författaren ägt mera af konstnären, mindre af söndags-skolepredikanten i sitt kynne. En utmärkt tecknad representant för den "praktiska" kristendom, som finner det saligare att taga än gifva, biskopen af Lancashire, tillför stycket ett välbehöfligt satiriskt element, allra helst som hr Arehn i sin framställning går den sinpolarade gudsmannen in på lifvet och skoningslöst afslöjar hans vampyrnatur. Som "hofmästaren" har hr Wingård en mycket vanskelig roll — figuren är ju alltigenom symboliskt tänkt — men skådespelaren balanserar rätt skickligt på gränsen mellan det himmelska och det jordiska. Fru Bosse är förtjusande i en flickroll, hr Svennberg presterar i en kloakarbetares skepelse ett natursant spel af utomordentlig skärpa och djup, och hr Hedqvist verkar öfvertygande i kyrkoherdens parti.

Att få återse "Duvals skilsmässa" är som att efter lång tid möta en humoristisk vän, på hvars sällskap man alltid satt pris. Hur oändligt högt står ej denna franska lustspelsdiktning med sitt sprakande humör och sina roande situationer öfver 1909 års parisiska farslitteratur, där kvickheten ersatts af mekanik och sängkamarluft. Hr Personne och frkn Åhländer inneha sina gamla glansroller och spela dem med samma öfverdådiga komik som förr, och de öfriga uppgifterna fyllas tillfredsställande af hrr Riego och Lambert samt fröknarna Andersson och Zanderholm. Till förpjas har direktionen tagit upp en dräplig satir på franskt rättegångsväsen, "Stamgästen" af G. Courteline, hvari hrr Lavén, Brovallius och Cederborg på ett lyckligt sätt ge kött och blod åt en lagens handhavare och hans offer.

"Det kära barnet", ett svagt ungdomsarbete af engelsmannen A. Pinero, har gått öfver Östermalmsteaterns tiljor, men nådde ingen framgång, oaktadt hr Fjelstrups detaljrika konstnärskap stödde stycket i form af en humoristisk polisdomare, som narras ut på äfventyr af sin slyngel till styfson.

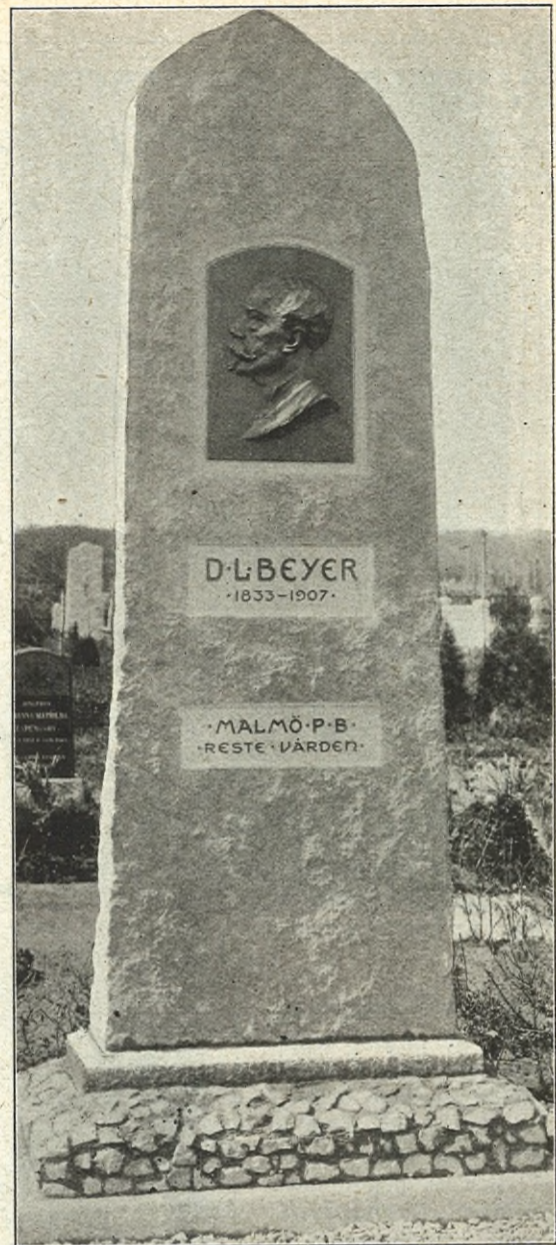
*

Ruben Liljefors tillhör dessa försynta konstnärspersonligheter, hvilka förakta att göra väsen af sig. Hans musik har i allmänhet ett kontemplativt lynnesdrag och går helst egna stigar. Den kompositionsafton, som han nyligen gaf i K. F. U. K:s lokal, hade en alltigenom fin och intressant prägel. Programmet var sammansatt af några för tonsättaren karaktäristiska romanter samt en violinsonat, e-moll, den senare utmärkt af mycken energi och värme.

Aulinarnes sista kammarmusiksoaré upptog en finsk novitet, pianokvintett i c-moll af Erik Furuhjelm, som företedde stor kontrapunktisk insikt och för öfrigt innehöll goda idéer. Glansnumret blef en stråkoktett af Mendelssohn, hvilket ljusa, melodiska verk spelades briljant af kvartetterns medlemmar samt hofkapellmästare Nordqvist, professor Neruda, hrr Fr. Ahlberg och R. Ohlsson.

Att Aulinska kvartetten hädanefter kommer att ha sitt huvudsäte i Göteborg och endast ägna Stockholm ett och annat gästbesök, vore att gräma sig öfver, såvida det gällde någon annan hufvudstad än vår. Men det rikedomspösande, uppkomlingsgranna Stockholm behöfver ju ingen annan tonkonst än kafémusik och operetter — och till all lycka tyckas dessa behof alltjämt blifva tillgodosedda.

ARIEL.



Hoffotograf Sjöberg foto.

David Lorenz Beyers minnesvård

som blifvit rest af sällskapet *Par Bricole* å Nyaste Kyrkogården i Malmö, aftäcktes högtidligen lördagen den 24 april. Sällskapets ordförande lektor Lindahl höll minnetalet och Bricoles kör utförde sång. Vården består af en större granitsten, hvari infälts den bortgångnes porträttmedaljong i brons, utförd af bildhuggaren *Sven Andersson*, som lyckats förträffligt med sitt verk.

Beyer, som tillhörde en gammal officersfamilj var född år 1833 och tjänade i sin ungdom vid Kronprinsens husarregemente. Efter sitt afsked år 1864 ägnade han sig åt journalistisk och litterär verksamhet och öfversatte bl. a. åtskilligt af den tidens franska romanlitteratur till svenska. År 1870 startade han i Malmö Sydsvenska Dagbladet och kvarstod såsom dess utgifvare, till dess tidningen sammanslages med gamla Snällposten äfven upptog dess namn och utgifvareskapet öfvergick till f. d. talmannen i Andra kammarerna d:r Carl Herslow. Löjtnant Beyer kvarstod emellertid såsom chef för utrikesafdelningen ända till dess han för fem år sedan afgick med pension. Han afled i april månad 1907 och sörjdes närmast af en dotter gift med direktören för Nya Teatern i Köpenhamn Lindström.

Beyer ägde i hög grad skaldens gifva. Med varm känsla och liflig fantasi förenade han en ovanligt säker formgifning, som oftast utmärktes af nästan klassisk renhet. Det mesta af hans sånggudinnas alster kom emellertid att stanna inom ett ordenssällskaps slutna kretsar. Knuten till *Par Bricole* såsom ordensskald ända sedan slutet af 1870-talet, har han åt sammanträderna därinom som oftast genom sina kväden gifvit en gustaviansk ton, som väl hängt samman med sällskapets traditioner från 1700-talets slut. Hans förtjänster inom sällskapet ha vunnit erkännande äfven från det svenska *Par Bricoles* öfverledning i Stockholm, hvilken tilldelade honom sällskapets högsta utmärkelse för vittra bragder, den Westerstrandska medaljen.

Obehöfligt

är att anföra enstaka intyg därom att Salubrin är ett pålitligt medel mot *mjäll, skäggsvamp* och *andra härsjukdomar, då alla* som använt det enligt bruksanvisningen, *äro fria från nämnda obehag.*

IDUNS MODELLKATALOG

Oumbärlig för alla sömmerskor och för alla hem.
Fyra rikhaltiga säsonghäften årligen. Koloreradt omslag.
Prenumerationspris 2.20 för helt år — 60 öre pr häfte.

Spalten om böckerna.

IDUNS BOKLISTA upptar *hädanefter titlarna på samtliga insända nyutkomna böcker. De arbeten, som dessutom önskas granskade af våra fackmälare (för skönlitteratur friherrinnan Marika Stjernstedt-Cederström m. fl., för ungdomslitteratur seminarieadjunkten Marie Louise Gagner), böra tillställas redaktionen i tvenne exemplar.*



HUGO ÖBERG: *Det stora kontoret* visar mer tydligt än något af författarens föregående arbeten, halten af hans bärighet. Min mening om Hugo Öberg är i hufvudsak den, att han är en skicklig, ibland utomordentligt skicklig referent, synnerligast när hans starkt impulsiva temperament kommer fram under intryck af hans privata affekter. Det var detta, som gjorde »Makter» till hans — trots allt — mest medryckande bok hittills. I »Det stora kontoret» har författaren icke låtit sin privata lidelse spela in — utom på några få både onödiga och smaklösa sidor, där man som en gammal bekant får hälsa käpphästen från förr. Eljes är denna digra bok en krönika öfver lifvet i ett statens ämbetsverk (krönika nämner herr Öberg den själf), och det är den skicklige referenten, hvilken hela tiden för pennan. Någon genomgående mening, något sammanhang i alla dessa hopade historier, öden och anekdoter söker man förgäfvets. En diktares ande har ej blåst öfver dessa vatten. Författaren gör f. ö. icke intryck af att själf ha anspråk på titeln konstnär. Han berättar hvad han sett, och erkänner i förordet, att han gör det utan omsvep, direkt efter sina levande modeller, hvilka han behandlat »uteslutande från välvilliga och humoristiska synpunkter». Väl bekomme!

Det är en skildring från ett ämbetsverk med dess enahanda, af arbetets trampkvarn och af förlustelsernas armhet. I återgifvande af hufvudpersonen, som är sympatisk, om också något hvita plåster, får författaren sina känsligaste och mest trovärdiga tonfall. Eljes är det ett galleri af ett tjugo, trettiotal — jag vet ej — skisserade existenser, stofiler och original, pedanter och billiga festprissar, alla periferiskt men raskt tecknade med sina infall, inbillningar och vanor — och boken har utan tvifvel sin publik, icke minst bland dem, som där känna igen sig själfva eller sina vederlikar.

Gustaf Janson: *Faran*, historisk berättelse, kan bäst betecknas som en bok för den mogna ungdomen. Dess hjälte eller rättare sagdt dess viktigaste person är Attila, men det som ger boken vikt och spänning är skildringen af massorna, som samlade sig ikring och under honom. Suggestivt medryckande äro de första kapitlen om hur Attilas budbärare draga ut att samla folken, herdefolk från Asiens stäpper och bergsslutningar, och få dem med sig — hvarthän? fråga de. — Mycket långt. — Hvem kallar? — Han. Detta han, Han, den fruktansvärde, blir trollformeln, som samlar dem alla. De bli fler och fler, de bli oräkneliga och de draga vidare, vidare, lydig, ty Han väntar dem. — *Faran*, som gifvit boken sitt namn, är alltså dessa, vildarne från Östern, som i en jättehord nu falla ned öfver Europa. *Faran* är dessa barbarer och vandaler och dess spets är Attila själf; när han fallit, faller dess makt. Udden är bruten, och boken slutar med skarornas långsamma vändande åter till hemsätterna, därifrån de en gång längesedan drogo att eröfra världen.

Som man ser, det är ett stort ämne, och det kunde kanske också gjorts mera af det.

Särskildt stå individerna — Attila, hans rådgifvare, hans antagonister — tämligen liflösa. Men scenerierna, massverkningsarna sköter Gustaf Janson med stor kraft och brio och man läser hans bok utan tvekan från början till slut, alltid med spändt, ofta med stegradt intresse.

Algot Ruhe har en samling små skisser och komedier, som han försåtligt kallar: *Menlösa barn*.

Själfva titeln bär redan det Ruheska ironiska draget, som helst icke vill tillåta vederbörande att riktigt veta hvar de ha författaren. Menlösa äro Ruhes barn endast såtillvida, att de lefva i en genomsnittets och konventionernas sälla värld, medan deras upphofsmän mera spe — än kärleksfullt tittar på dem från sidan, ger dem en gliring och så lämnar dem åt deras vidare små öden. Stort nöje har han nog själf af saken, men hans bonhomie med dess litet beska bismak, som lämnar misstanken öppen, att den icke är vidare uppriktig, kan också roa den icke alltför menlöse läsaren.

Elf Norrbo: *Rallare* är också en novellbok, det första jag läser af denne — som det sagts mig — pseudonym. Debutboken hette *I norrsken och sol* och har väl, af titeln att döma, liksom »Rallare» rört sig med nordsvenska ämnen. Författaren hör alltså till de s. k. norrlandsdiktarna, och man märker också på sina ställen, att han kan sin Pelle Molin. Han arbetar med ett ibland icke alldeles lyckadt, korthugget, impressionistiskt språk, han verkar ännu icke helt säker på hvad det är han innerst vill åt. Men att han är en talang och bär på löften, är tämligen tydligt. Det finns vackra och raska sidor, en känsla utan sentimentalitet och ett rättfram grepp på ämnen i denna bok. I skissen »Herra hafva sturan makt» särskildt, får man stämningen med en oafvislighet, som bådard godt.

Det är ingen oartighet utan en tillfällighet, att jag nu kommer till damerna sist. **Annie Åkerhielm** har publicerat ett fyra akts-drama, *Don Juan Tenorio*, försedt med ett företal, där hon upplyser om, att hon med sitt arbete icke nått dit hon ville! Dramat är ett prof på »hvad jag måktade och icke måktade, ej på hvad jag ville». Med detta har fru Åkerhielm själf skrivit sin recension, så koncist man kan begära. Det är just hvad som kan sägas om dramat: det visar en ansats, som inger respekt, men det har stannat därvid. Den dikteriska ingifningen har till stor del brutit, och dramat har icke blifvit det mäktiga arbete, som författarinnan väl en gång drömde om.

Det vore dock orättvist att inte tala om flera vackra sidor, några starka strofer och, öfverallt, en lättflytande, ibland endast alltför hvardagsmässigt lättflytande vers. Grundtemat i »Don Juan Tenorio» ligger i orden:

All makt som gifves, ligger i att vara,
att synas, är att ha sin möda spillt.

Tanken på att man skall söka kärnan i lifvet, i sina uppsåt och känslor, icke skalet, se där den idé, som bär det hela genom äfventyr, strider, kärleksscener. Men hjälten har blifvit framställd tämligen vek och icke synnerligen öfvertygande som den världsfigur, hvilken legenden och dikten ur andra pennor redan gjort honom till. Det är här författarinnans intention brast. Skuldrorna, som skulle lyfta verket, voro för svaga, om också villiga och hängifna.

Ester Lundholm: *Signe Werner* och **Anna Ekelöf:** *Sömnens sänger* äro debuter, den

förra en roman, den senare dikter. Det är svårt att yttra sig om någöndera annat än i allmänt erkännande ordalag — om man vill. Eller rättare sagdt, om man vill slippa nedslå ett ungt mod. Romanen »Signe Werner» har en god fart men konventionella förebilder, hvilka det ännu för författarinnan blir mycket arbete på att göra sig fri.

MARIKA STJERNSTEDT.

Iduns boklista.

Fröleen & Comp.:

Världsrymdens under; populär stjärnkunskap (efter C. Flammarion) af dr N. V. Nordenmark. Häft. 1—3.

Albert Bonniers förlag:

Minnet och dess pedagogiska problem; af *Axel Herrlin*. — Oscar Levertins samlade skrifter, 41—45 häft. — Lag och rätt; juridisk handbok för hvar man af *Axel Carlborg*. 22—25 häft. (Slutet.) Sömnens sänger; af *Anna Ekelöf*. — C. J. L. Almqvist; af *John Mortensen*. (Serien: Svenskar.) — Tjänstekvinnans son; af *August Strindberg*. — Sveriges Nationallitteratur. Del 3: Frihetstidens poesi. Del 11: C. J. L. Almqvist. — Europas litteraturhistoria från medeltiden till våra dagar; af *Otto Sylwan* och *Just Bing*. — Diamantstaden; af *Herm. Heijermans j.r.* — Omaka; roman af *Bernard Shaw*. *E. L. Bulwer*. — Savonarola; en munkhistoria af *Hjalmar Bergman*.

Bohlin & C:o:

Frun på Rönnebygård; berättelse af *Christopher Bæck*. Signe Werner; en lufsinteriör af *Ester Lundholm*. Madonnans vilja; en berättelse från Firenze af *Börge Janssen*.

Wahlström & Widstrands förlag:

Det stora kontoret; en krönika af *Hugo Öberg*. — Sköngren i helg och söcken; af *Waldeck*. — Menlösa barn; femton små skisser och komedier af *Algot Ruhe*. Korta bref från en lång resa; af *Elsbeth Funch*. — Svenska Turistföreningens årsskrift 1909. — Paris förr och nu; af *W. Legran*.

Björck & Börjesson:

Bjälbojarlen; skådespel i fem akter af *August Strindberg*.

A. B. Hiertas bokförlag:

Emigranten; af *Paul Bourget*. — Den ringes rikedomar; af *Maurice Maeterlinck*. Öfvers. af *Hugo Hultenberg*. — Alpsommar; af *Peter Rosegger*. — Pompejis sista dagar af *E. L. Bulwer*. —

A. B. Nordiska bokhandeln:

Ett hem på landet; en rådgifvare för byggherrar af *Rudolf S. Enblom*.

Fr. Skoglund's förlag:

Skadedjur; berättelse från våra dagar af *Erlend Waller*. — Fennelstornet; detektivroman af *Louis Tracy*.

Hugo Gebers förlag:

Svenska folket 1809 och Svenska folket nu; af *Johan Bergman*. — Min värld; af *Helen Keller*. Öfvers. af *Annie Anderberg*. — Sigurds berättelser som en kronasböcker: I. Fru Westerbergs inackorderingar. — Några Sherlock Holmes-minnen; af *A. Conan Doyle*. — För hundra år sen; skildringar och bref från revolutionsåren 1809—1810 utgifna af *Sam Clason* och *Carl af Petersens*. — Don Juan Tenorio; drama i 4 akter af *Annie Åkerhielm*. — Gogol och djävulen; en studie af *Dimitri S. Meresjkovski*. — Den svartklädda damens parfym; af *Gaston Leroux*. — När stunderna växla och skrida; betraktelser af *Nathan Söderblom*. — Sagor af *August Strindberg*. (Gebers Enkronasbibl.)

Aktiebol. Ljus:

Högt spel, skådespel i 3 akter af *Ernst Didring*. — *Faran*; historisk berättelse af *Gustaf Janson*. — Rallare; af *Elf Norrbo*.

Wilh. Billes förlag:

I hjärtat af urskogen; af *Charles G. D. Roberts*. —

Diverse förlag:

Ryssarnes besök i Norrköping år 1719; af *J. Hulting*. — J. A. Lindblads förlag: Till strids för vårt land, af *E. Melander*. — Fri kärlek i all välmening; ett ord om fru Frida Sténhoffs fria kärleksteorier; af *E. Melander*. — Magnus Bergvalls förlag: Ny praktisk pianoskola; svenskt originalarbete af *L. Aug. Lundh*. — Lustgården; dikter af *Elis Erlandsson*. — Almqvist & Wiksell: Carl Erik Læstadius, en bild ur en norrländsk prästsläkts lif af *Elisabeth Curtelius*. — Hedvig Lindholm-Eneroth: Lungrot kan botas. I o II delen.

Uppgit lifvidd (under armarna), midjevidd och kjollängd erhåller Ni till Höer ägar
fullt tillförlitliga, moderna o. eleganta
Pappersmönster.

Erhållas omgående till nedanstående pris inom Sverige: Bluslif 40 öre, Kjolmönster utan släp 50 öre, Prinsessklädning 75 öre, Reformdräkt 75 öre, Barndräktmönster 50 öre, Kragmönster (Pellerin) 50 öre, Kappmönster 60 öre, Nationaldräktmönster 1 kr. Mönster kunna äfven beställas efter andra än våra modeller. Beställning skäl då åtföljas af den modell som önskas. Priset är då dubbelt mot det vanliga.

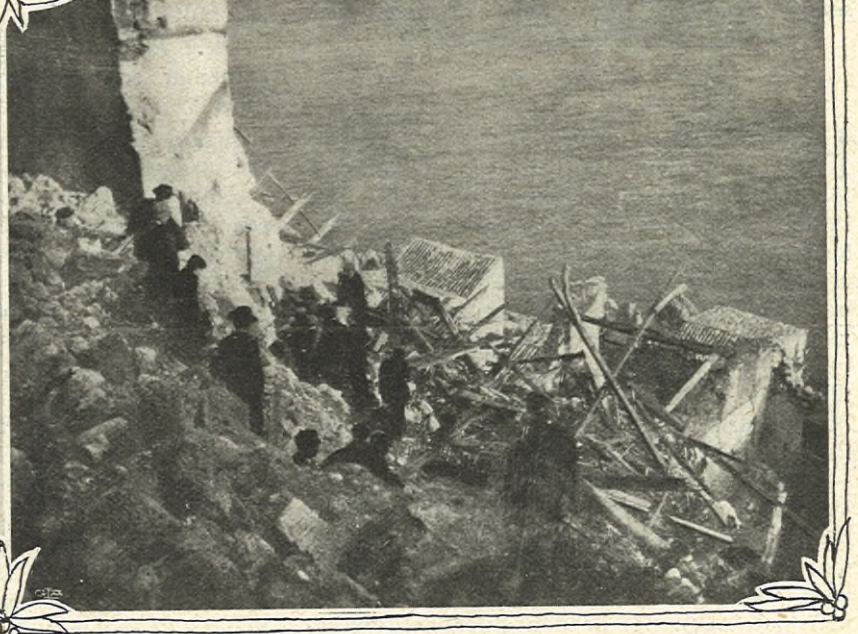
Expedieras portofritt inom Sverige om rekvisition åtföljd af lifvidd insändes till
Mästern Samuelsgatan 43, Stockholm
Iduns Mönsterafd.

Som agnar för vinden

EN BERÄTTELSE FRÅN JORDBÄFNINGS-
LANDET FÖR IDUN AF ASTRID ÅHNFELT.



UTANFÖR VÅRT TÄRTLÄGER I SCYLLA.



PLATSEN, DÄR EN I 9 DYGN BEGRAFD KVINNA FRAMGRÄFDES.

FJÄRDE KAPITLET.

Lägerlif.

KLOCKAN var inte mer än fem på morgonen, när signora Giulia, krypande på händer och fötter, trefvade sig ut ur det låga tältet.

Signor Carlo och Guido sutto redan utanför ingången, upptagna af att koka kaffe på en liten spritlampa.

Det hade nätt och jämnt börjat ljusna. Vinden hade under natten mojnadt af, och hafvet låg som en spegel, men en spegel på hvilken solens strålar ännu icke börjat leka och som därför är mörk och dunkel och utan glans.

En fotshög inhägnad af plankor omslöt ett tjugotal tält af olika storlekar. De rymligaste skulle tjäna som förrådsrum och operationssal.

På lägerplatsen var redan lif och rörelse. Eldar uppgjordes och skvadroner ordnades till afmarsch. En del skulle bege sig upp i staden, andra till längre bort liggande byar och småstäder.

Ett stycke längre bort på strandbrädden reste sig andra tält, tillhörande en afdelning brandsoldater, ingenjörer och militärläkare, som dagen förut anländt till Scylla. Äfven dessa räddningskårer förde lifsmedel och sjukvårdsartiklar med sig, men den lilla stadens befolkning skulle redan dukat under af hunger och umbäranden, trots den hjälp professorn bringat de båda sista dagarne, om icke ett stort engelskt fartyg, utsändt från Malta att genomsöka kusten, tre dagar efter olyckan kommit till undsättning.

Ungefär nio tusen människovarelser voro utslutande hänvisade till att lefva på apelsiner och citroner, som plockades ned från träden. Mjöl, makaroner, vin, specier, allt hade begrafts under ruinerna, och alla gator och gränder voro afspärrade med berg af sammanstörtade byggnader. Erforderliga redskap saknades naturligtvis.

Och hvad erfordrades icke nu af arbete med uppförande af baracker! De husvilla tillbringade nätterna på bara marken under orange-skogarnes gyllene rikedom eller i svinstiorna i sällskap med svinen. Svinstiorna hade stått sig vid jordbäfningen.

Öfverkocken, en farmacie studerande från Neapel, lyfte den stora kaffekitteln från elden och började hälla upp den ångande drycken i de på sanden uppradade bleckmuggarne, under det "advokaten" hämtade en säck med skeppskorpor i förrådstältet.

Professorn gick från grupp till grupp, utdelande order. Själff skulle han leda den skvadron, som skulle aftåga till Bagnara, nio dagar tidigare en af "glädjegolfens" pärlor, nu blott en grushög.

Signor Guido var borta och fick sig några bleckmuggar och en ficka full med skorpor, hvarpå signor Carlo med en min af illa dold stolthet blåste ut spritlågan och serverade sitt mockakaffe.

— Så är det, när man är nog förtänksam att lägga en smula af den här varan i kappsäcken, sade han. Och med en blick bort emot kamraterna omkring elden: — Jag skulle inte vilja byta ut deras färgade vatten mot det här.

— Ni vet nog inte, signora, inföll signor Guido — att det är Carlos force att koka kaffe. Egentligen borde han ha blifvit kock. Enligt hvad det förljudes lär han äfven vara mästare i att anrätta "spaghetti".

— Det är kanske bäst att hålla hemligt med det. Annars tar de nog fasta på kocksysslan här.

— Nåå, sade signor Carlo i välvillig ton och strykande sitt skägg — för den goda sakens skull kan jag ju då och då ge en handräkning. Jag skall ju själf äta makaronerna...

Innan afmarschen ägde rum, föreslog signor Guido signora Giulia att följa med bort till hålvägen, som låg på ett par bösshalls afstånd från lägerplatsen. Han hade dagen förut hört sägas, att landtfolk kom dit tidigt på morgonen med sina getter.

Högre upp på stranden lågo några stora segelbåtar uppdragna och i hvar och en af dem logerade ett tju—trettio personer. Segel, lakan och skynken af hvarje slag fingo tjänstgöra som tak och afdelningsskärmar.

Kvinnorna voro redan i färd med att linda sina späda barn med de trasor, som stodo dem

till buds, männen sutto och stirrade framför sig med dystra blickar, men de mera försigkomna ungdomarne i dessa nya upplagor af Noaks ark antrade nedför några vid årtullarne fastgjorda repstumpar, djupt föraktande att begagna sig af den utlagda landgången, och började leka i sanden.

Borta vid hålvägen trängdes och knuffades stora flockar af getter, som ringde med sina klockor och profvade hornen på hvarandra efter bästa förmåga.

Från alla håll strömmade kvinnor och barn till för att få vara med om utdelandet af den feta, spenvarma mjölken. Men den kontanta ersättningen därför fick bli en framtidsfråga. De första dagarne efter olyckan kunde icke ens denna hjälp komma. Hålvägen var stängd af nedstörtade klippblock, och det blef ett drygt arbete att få dem bort.

Först efter ett längre parlamentarande lyckades signora Giulia få betala några soldi för den stenkruka en strålande vacker *scyllese* räckte henne.

Alla kvinnor här samla håret i tvenne flåtor, som lindas omkring det välformade hufvudet, bildande relief åt den fina ansiktsovalen. Dragen tala om grekiskt ursprung, men de mörka, flammande ögonen om saracensk härkomst.

Sedan de fått sina smalhalsade, klassiskt formade krukor fylla upp till randen med den hvitfradgande drycken, placerades dessa på hjässan med en liten cirkelrund linnebindel som stöd, och i en lång rad tågade de så uppför den stigande vägen, i sina rytmiska rörelser och med lätt gungande höfter påminnande om gamla pompejanska väggmålningar.

Solen hade nu hunnit ett godt stycke upp på himlen och slösade sitt guld öfver sköflade människoboningar, himlen var löftesrikt blå, vinden smekande ljuf och vårlig.

Scylla hette Typhons sköna dotter. När hon en dag lustvandrade på den zankleiska sanden, fick hon plötsligt lust att svalka sina lemmar i de lekande vågorna. Sedd af vattenguden Glaukus, som genast upptändes af den häftigaste kärlek, bestormades hon med böner om att blifva hans.

Hvarje husmoder **Barngarderoben** Hvarje sömmerska likaså.
bör prenumerera på **12 häften årligen.**

Pris för helt år 3 kr.; half år 1:60 kr.
Lösenummer 30 öre.

Förfärad flydde jungfrun upp på stranden, upp på spetsen af den höga klippan, som reser sig öfver viken, och dit den förföljande icke kunde nå henne.

Glaukus begaf sig då simmande till solens dotter, Circe, att af henne utbedja sig en kärleksdryck.

Men Circe själf upptändes af kärlek till ynglingen och försökte rycka bilden af Scylla ur hans hjärta.

“Förr växe i hafvet löf, förr grönske jämväl på spetsen af fjällarne sjögräs, än för Scylla min kärlek förbyts.”

Den vredgade gudinnan beslöt då Scyllas undergång och begaf sig till Regii strand förande med sig giftiga örter, öfver hvilka hon läst Hekatiska kväden.

“Där var en liten vik, som svängde sig om till en båge, korad till hviloplats af Scylla. Från hafvets och himlens våld hon plögade bärga sig där, när solen som starkast brände jorden, och gaf åt skuggan den kortaste sträckning.

Denna nu skadelig görs af Circe. Hon blandar i böljan verksamma gift, och sådd af fördärf medbringande rötter,

medan hon och med förtrollande mun framumljar så sakta

trefaldt nio gånger ett nytt förgörande kväde.

Scylla kommer, hon där nedstiger till midjan af kroppen, när hon märker sitt lif vanställas af skällande hundar, och då i början hon ej kan tro att de höra till kroppen, söker hon fly och drifva dem bort och röjer för deras hotande bett sin skräck. Men ack, hvad hon fruktande

undflyr drager hon med sig; för lår, för ben och för fötter, hon finner,

när hon dem söker, ej annat igen än Cerberiska käftar. Så hon står där, en samling af rasande hundar, som rysligt

hänga med ryggarne fast vid jungfruns stympade lemmar.

Ålskaren Glaukus grät och flydde för Circe med afsky, som så omänskligt brukat de örters förmåga hon kände. Scylla på stället förblef, och så snart tillfälle sig tedde, rövade från Ulysses hans män, att hämnas på Circe.”

Mariuccia hade lyfts ut ur tältet med sin bår och placerats midt i solskenet. Men för att inte solen skulle lysa henne alltför skarpt i ögonen uppspändes det väldiga paraply “Mandarinen” strax innan afmarschen kommit springande med.

Nu låg hon så fin och prydlig. Håret var kammadt och uppbundet vid tinningarne med ljusblå rosetter, som signora Giulia letat reda på i sin kappsäck, och några doftande orangeblommor, plockade vid halvvägen, lågo strödda öfver den grofva filten.

Lucilla hade åtagit sig att hålla vakt bredvid bädden. Ännu vågade hon icke riktigt stödja på sina fötter. Sorgsna tankar tyngde hennes sinne, men solskenet lyste in i hennes mörka ögon och skänkte dem strålgans.

Signora Giulia kunde nu uppfylla sitt löfte till Mariuccia att gå och söka reda på snäckor åt henne, och styrde sina steg mot den Zankleiska klippan för att samtidigt få lyssna till de hundskall vattenhvirflarne efter sägen frambringa inne i grottornas håligheter.

Fräsande skum slog upp öfver stenarne, men det var vågornas melodiska sång, icke hundtjutt,

som gjorde sig förnimbar för örat. Signora Giulia stod länge och såg ut öfver det solbelysta hafvet. Det var en dag som då den unga Scylla lustvandrade på stranden, den dagen hon uppväckte Glaukus kärlek och därmed fick sin olycka besegrad.

Men här voro ju inga snäckor att finna! Signora Giulia återvände samma väg hon kommit, passerade förbi lägerplatserna och fortsatte vidare utmed den buktande strandbrädden. Där fann hon snart de mest underbart formade snäckor och stenar, i färger som vågen, när den bryter sig i solljus. I detsamma hörde hon sitt namn ropas och reste sig upp ur sin knäböjande ställning, skuggande ögonen med handen.

En skvadron, som redan återvänder! Hvad kan det betyda?

Främst kommo “Mandarinen” och signor Guido, svängande i luften sina hackor och spadar. Bakom dem ett tiotal af kamraterna. Men de buro ju någonting emellan sig? Var det en bår?

— Vi har grävt fram en kvinna, som ännu lefver! ropade de förstnämnde. — Det är nödvändigt att genast få tag i en madrass.

Signora Giulia fick se en stor madrass i ljusgult öfverdrag ligga ett stycke uppe på stranden, icke långt ifrån ett par låga boningshus, och skyndade bort och grep tag i ett hörn däraf. Med ett par språng voro “Mandarinen” och signor Guido framme och fingo, äfven de, tag i hvar sitt hörn.

(Forts.)

KÖKSALMANACK

Redigerad af

ELISABETH ÖSTMAN.

Inneh. af Elisabeth Ostmans Husmoderskurs i Stockholm.

FÖRSLAG TILL MATORDNING FÖR VECKAN 2—8 MAJ 1909.

SÖNDAG. Frukost: Smörgåsbord; bifv af kalffilé med gräddsås och stekt potatis; mjölk; kaffe eller te med gifflar. Middag: Nässelkål med förkorade ägg; krustader med hummerstufning; champinjonspäckad oxfilé med grönsalad och syltgurka; glassmaränger.

MÅNDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafregrynsgrot med mjölk; stufvad strömming med potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Pepparrottkött med potatis; krustärsoppa med skorpor.

TISDAG. Frukost: Smörgåsbord; stekt stångkorv med brynt potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Grönsoppa med mjölk; kokt torsk med smör och ägg samt potatis.

ONSDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafremjölsvälling; omelett med fiskstufning (rester från tisdag); mjölk; kaffe eller te. Middag: Dillkött på kalf med potatis; mandelpudding.

TORSDAG. Frukost: Smörgåsbord; ägg med skinkås; mjölk; kaffe eller te. Middag: Brynt hvitkålssoppa med frikadeller; mannagrynskaka med saft-sås.

FREDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafregrynsgrot med mjölk; stekt sill med grädde och lök samt potatis; kaffe eller te. Middag: Köttfärs med stufvade turska bönor; rabarberkräm med mjölk.

LÖRDAG. Frukost: Smörgåsbord; stekt köttfärs (rester från fredag) med brynt potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Afredd buljong med stekt bröd; kabeljoppudding med skiradt smör.

RECEPT:

Champinjonspäckad oxfilé (f. 6 pers.). 1 kg. oxfilé, 1 burk konserverade champinjoner å 90 öre, 3 msk. smör (60 gr.), 1/2 tsk. salt, 1/2 lit. buljong, (1/2 lit. kokande vatten, 1/2 tsk. Liebig's köttextrakt, 1/2 tsk. salt.)

Sås: 1 msk. smör (20 gr.), cham-

Det milda orömelika lödder som utmärker

Florodol-Tvälen

utgör icke blott substanserna af de utsökta fettkämnerna utan därtill äro balsamiska-antiseptiska esenser af högsta betydelse för hudskönhet, hvarigenom huden blir sammetsmjuk, smidig och vacker, hyn ren och klar, hals och händer hvita och mjuka. Högsta utmärkelse: Guldmedalj i Norrköping 1906.

TEKN. A.-BOL. FLORA, GEFLE.

Finast i smak och näringsrikast äro

VÅRGÅRDA
(Kungl. Hofleverantör)

Hafregryn • Hafremjöl

PARETER.

— Vårgårda —
Proten-hafremjöl!

pinjoner, köttsky, 1 msk. mondamjöl, 2 msk. vatten, salt, socker, hvitpeppar.

Beredning: Filéen, som bör ha hängt 2—3 dagar, bultas lätt med en fuktig klubb, putsas väl och tvättas med en duk, doppad i het vatten. Den späckas därefter med en del af de ituskurna champinjonfötterna. (Hattarna sparas till garnering och resten af fötterna användas till såsen.) Två msk. af smöret brynas i en liten långpanna, oxfilén lägges och brynes väl på alla sidor, ofvanpå spisen, hvarefter den saltas och spådes med litet af den kokande buljongen. Den insättes i ugnen och får steka omkr. 40 min. under det den öfverlöses och spådes hvar tionde minut.

Filén skäres i tunna skifvor, uppläges på skarvt serveringsfat och garneras med champinjonhattarna, frästa i resten af smöret samt persilja.

Resten af champinjonfötterna skäras i fina tärningar och fräses i smöret, den silade och skummade köttskyn tillsättes och såsen afredes med mondamjöllet uttrödt i vattnet. Den får därefter koka under röring i 5 min. hvarefter såsen afsmakas med kryddorna och serveras i särskild såsskål.

Glassmaränger (f. 6 pers.). Maränger: 5 små äggvitor, 200 gr. florsocker.

Skunglass: 5 äggulor, 100 gr. socker, 4 dcl. tunn grädde, 1 msk. vaniljsocker, 3 dcl. tjock grädde.

Beredning: Äggvitorna vispas till hårdt skum och vispningen fort-sättes 1/4 tim. Sockret nedsiktas därefter försiktigt i äggviteskummet. Massan lägges på väl rengjord, smorda och mjölade plåtar i form af aflånga maränger, som slätas öfver med en sked och beströs med socker. De gräddas i svag ugnsvärme, tills de äro halftorra och släppa plåten, då de uttagas, formas på ett ägg och få kallna. Äggulorna röras med sockret i 20 min. Den tunna grädden kokas upp och afsmakas med vaniljsockret samt tillsättes de röda äggulorna under vispning. Krämen hälls tillbaka i kastrullen och får under fortsatt vispning sjuda, då den upphalles och vispningen fortsättes, tills krämen är kall. Den till hårdt skum slagna grädden nedröres, massan slås därefter i glassmaskin och vrids omkring 10 min., hvarefter den

nedpackas och fryses 1—2 tim. Marängerna fyllas med glass och serveras dubbla.

Stufvad strömming (f. 6 pers.). 1/2 val strömming (40 st.), 1 msk. mjöl, 2 msk. salt, 2 msk. fint hackad persilja, 3 msk. smör (60 gr.), 3 dcl. varmt vatten.

Beredning: Strömmingen rensas, sköljes väl och den mörka hinnan skrapas bort. Den gnides in och utvändigt med saltet och lägges hvarf-tals i en med smör bestruken kastrull; mellan hvarje hvarf strös mjölet och persiljan. Resten af smöret fördelas i flockar och lägges mellan hvarven. Sist tillsättes det varma vattnet och fisken får sakta koka med tätt slutet lock omkr. 10 min. Strömmingen uppläges på karott och såsen vispas och hälls öfver.

Den serveras med nykokt potatis.

Krusbärssoppa (f. 6 pers.). 1 lit. gröna krusbär, 2 1/4 lit. vatten, skalet af 1/4 citron, 1 msk. potatismjöl, 1 1/2 kkp. strösocker, 2 äggulor.

Beredning: Krusbären sköljas och påsätts, tillika med citronskalet, i kokande vatten och få koka, tills de äro mjuka, då soppan silas. Den afredes därefter med potatismjöl, ut-rörd i litet kallt vatten och får ett godt uppkok. Sockret och äggulorna röras i soppskålen omkr. 20 min., hvarefter soppan tillslås under kraftig vispning.

Den serveras med biskvier eller små skorpor.

Grönsoppa med mjölk (f. 6 pers.). 2 morötter, 1 litet rotselleri, 1 liten purjolök, 3 msk. smör (60 gr.), 1/2 lit. kokande vatten, 1 halfburk konserverad blomkål, 1 halfburk konserverad mjölk, 1/2 lit. oskummad mjölk, 1/2 hg. spenat, 1 msk. fint hackad persilja, salt, hvitpeppar, socker, 1—2 äggulor, 2 dcl. tjock grädde.

Beredning: Morötterna sköljas, skrapas och skäras i tunna skifvor, selleri och purjolöken skäras i fina strimlor. Rotsakerna och purjon fräses i hälften af smöret och påsätts i det kokande vattnet och få koka, tills de äro mjuka. Blomkålen och örterna upphettas i vattenbad.

Mjölken kokas upp. Resten af smöret fräses med mjölet, och mjölken påspådes litet i sänder; den rensade och sköljda spenaten tillsättes och soppan får koka 10 min., hvarefter rotsakerna och grönsakerna med sitt spad tillsätts jämte den fint hackade persiljan och soppan afsmakas med kryddorna.

Äggulorna och grädden vispas upp i soppskålen och soppan tillslås under kraftig vispning.

Dillkött på kalf (f. 6 pers.). 1 1/2 kg. kalffringa eller bog, 2 lit. vatten, 1 msk. salt, 6 krydd- eller hvitpepparkorn.

Sås: 1 1/2 msk. smör (30 gr.), 3 msk. mjöl, 8 dcl. köttspad, 2 msk. hackad dill, 1—2 msk. ättika, 1/2 msk. socker, 1—2 äggulor.

Beredning: Bringan knäcks och tvättas med en duk, doppad i het vatten. Den påsättes i kokande vatten, skummas när spadet kokar upp, och kryddorna tillsätts. Köttet får sedan



“Ninon”
Damhandske
af Glacé,
å Kr. 1.95.

Aktiebolaget
Nordiska Kompaniet,
Stureplan &
Regeringsgatan.

sakta koka med tätt slutet lock, tills det är mörkt eller omkr. 2 tim. Det tages upp, skäres i lagom stora bitar och uppläges på varmt serveringsfat samt garneras med dill. Spadet silas och skummas. Smör och mjöl sammanfräses, spadet tillsättes litet i sänder, och såsen får koka 10 min. Dillen lägges och såsen afsmakas med ättika och socker, hvarefter de uppvisade äggulorna tillsätts och såsen får sjuda.

Ägg med skinkås (f. 6 pers.). 6 ägg, vatten.

Till fyllning: 1 msk. smör (20 gr.), 1 1/2 msk. mjöl, 4 dcl. tunn grädde, salt, hvitpeppar, 1 msk. skiradt smör (20 gr.).

Skinkås: 1 hg. mager, rökt skinka, 1 1/2 msk. smör (30 gr.), 3 msk. mjöl, 2 dcl. buljong, 4 dcl. mjölk, 1 äggula.

Beredning: Äggen hårdkokas 10 min. och afkylas i kallt vatten. De skalas och skäras iu på längden och gulan lossas försiktigt samt skäres i fina tärningar. Smör och mjöl sammanfräses, den tunna grädden påspådes litet i sänder och såsen får koka i 10 min., hvarefter den skurna äggulan iblandas försiktigt och såsen afsmakas med peppar och salt. Ägg-halvorna fyllas med såsen och öfverhållas med litet skiradt smör.

Skinkan skäres i fina tärningar och fräses i smöret, därefter röres mjölet, och buljongen samt mjölken tillsätts litet i sänder. Såsen får sedan

koka 10 min., hvarefter äggulan nedröres och såsen får sjuda.

Äggen läggs i en tackjärnspanna och insätts i ugnen att bli genomheta, då de uppläggas på varmt serveringsfat och skinkås hälls öfver. Anrätningen garneras med persilja och serveras till smörgåsbordet.

Kabeljoppudding (f. 6 pers.). 1/2 kg. kabeljo eller 4 dcl. kokt, hackad fisk, 1 1/2 kkp. risgryn, 1 1/2 lit. mjölk, 3 msk. kallt smör, 3—4 ägg, 1/2 tsk. hvitpeppar, 1/2 msk. salt, 1 msk. socker.

Till formen: 1/2 msk. smör (10 gr.), 2 msk. stötta skorpor.

Beredning: Fisken sköljes och lägges i vatten kvällen innan den skall användas. Den påsättes i kallt vatten och får koka, tills den är mjuk. När den kallnat, befrias den från alla ben och finhackas. Risgrynen skällas i het vatten, påsätts i den kokande mjölken och får koka 10 min., under röring, tills de äro halftorra och släppa mjuka. De upp-hålls i en bål, och det kalla smöret tillsättes genast. När grynen kallnat nedröres den hackade fisken, de uppvisade äggulorna samt kryddorna. Sist nedsätts de till hårdt skum slagna äggvitor.

Massan hälls i en smord och brödbestörd, elfast form, och puddingen gräddas i ugnen, i ordinar ugnsvärme omkr. 1 tim.

Den serveras med skiradt smör eller äggsås.

Säsongs Nyheter



BARNKLÄDER

nu inkomna M. BENDIX, 18 Regeringsgatan, 5 Sturegatan, 90 Drottninggatan.

ANNONSER skola vara inlämnade till Expeditionen senast fredag för att kunna införas i följande veckas nummer.

LEDIGA PLATSER

HUSFÖRESTÄNDARINNEPLATS, att tillträdas under maj mån. för allvarligt sinnad, bildad flicka, kompetent att sköta ett mindre ungarhem. Gärna något musikalsk. Svar med ref., uppgift om ålder, löneanspråk och foto till »Litet prästhem», Iduns exp.

Ett kvinnligt landthandelsbiträde,

med vana i garn-, manufaktur- och specceriäffar, erhåller plats att förestå en filial i Kronobergs län. Svar jämte betyg, foto, och löneanspråk till »Lätt plats», Smålandspostens exp., Vexjö f. v. b.

Lärlarinna,

med ex. från Högre Lärlarinnesem. eller motsvarande kompetens får anställning vid Nora femklass. samskola fr. o. m. inst. hösttermin. Amnen: matematik o. naturlära. Förmär: grundlön 1,210 kr.; för läsning utöver 24 tim. pr vecka i proportion härtill. Under innev. år 1,412 kr. Nytt, tidsenligt skolutus och små klasser. Ansökn. insändas till Nora samskolas rektor, adr. Nora, senast den 8 maj.

Bildad flicka

mellan 20 och 30 år, kunnig i matlagning, bakning, sytning, sömnad och andra inom ett hem förekom. sysslor erhåller genast god anställning i disponibelfamilj i större landsortsstad. Sökande bör äga god hälsa, gladlytne och trefligt umgängessätt. Svar med foto och ref. från föregående anställning till »Familjrefnada», Iduns exp.

EN gladlynt, bättre flicka, önskas som hjälp för 3 små barn, samt förefalldande göromål. Medlem af familjen, samt vänligt bemötande. Lön 120 kr. pr år. Fri resa. Svar med foto. till »Ung familj», Hernösand p. r.

Vid statens samskola i Askersund

önskas för nästa läsår en lärarinna med undervisningskvalitet hufvudsakligen i första klassen. Den, som därtill kan undervisa i matematik eller naturlära & nederstadiet, äger föredrä. Närmare meddelar

REKTOR.

HUSJUNGFRU kunnig i städning och något van vid sömnad får plats i början af maj. Lön 20 kr. Svar med foto. o. betyg till Stadshotellet, Karlstad.

En ung, bättre flicka

kunnig i matlagning, erhåller plats i barnlös officersfamilj i Stockholms närhet. Svar, helst med fotografi, till »S. S.», Svenska Telegrambyråns Annonssafdelning, Stockholm.

FÖR skolhushåll i Stockholm, barnen: 10, 13, 14 o. 16 år gamla, önskas till hösten bildad, barnkär, hushållskunnig dam, som med ordning kan förestå hemmet med tillhjälp af ung jungfru. De bästa rekommendationer fördras o. svar med fotografi torde sändas till »Fru L. G. B.», under adr. S. Gumælii Annonssbyrå, Stockholm f. v. b.

Att bestyra

bildadt, oberoende ungarhem, erhåller hushåll bildad flicka af bättre hem och yttre, bekväm, välaflönad plats. Endast svar åtföljda af foto. till »25-33», Gumælii Annonssbyrå, Malmö.

Språkkunnig lärarinna

önskas af familj på landet, under sommarmånaderna, för att läsa upp tvåvåna flickor i respektive 3:dje och 6:te klasserna. Svar med uppgift & referenser och löneanspråk till fru S. Helander, Kristianopol.

I god fam., bosatt i närheten af Sthlm, får bildad flicka, kunnig i matlagning, plats i 1:sta maj. Nya Inack-Byrån, Brunkebergsgatan 3 B, Sthlm.

Lärlarinneplats.

Vid Majornas Elementarläroverk för flickor blir till hösten plats ledig för en lärarinna med undervisningskvalitet i svenska, historia och geografi, hufvudsakligen på högsta stadiet. Kompetensfordringar: Högre Lärlarinneseminarium eller motsvarande. Lön efter kompetens. Ansökningshandlingar torde insändas före 15 maj till styrelsen, Karl Johansgatan 16, Göteborg.

A styrelsens vägnar: A. SIVARD, föreständarinna.

I prästgård i Uppland får bildad flicka kunnig i matl. plats, litet hushåll. Nya Inack-Byrån, Brunkebergsg. 3 B, Sthlm.

Tekniskt biträde.

Rask och ordentlig flicka erhåller 1 sept. 1909 plats som tekniskt biträde å apotek. Förkunskaper ej erforderliga. Vidare meddelar apotekare B. Borgström, Skeninge.

LÄRLARINNA erh. förmånlig plats för sommaren, ev. stadigvarande, för en elev. Godt hem. Norra Inack-Byrån, Malm-skilnadsg. 27, Sthlm.

FLICKA, van vid landthushåll, bak, bryggd m. m. o. villig deltaga i förek. göromål får genast plats i 2 pers. hushåll (+ jungfru, dräng). 15 kr. i mån. Svar, rekom. sändas till prästgården, Burgsvik, Gotland.

ANSPRÄKSLÖS bättre flicka sökes fr. o. m. 1 maj eller senare att gå frun tillhanda. Bör vara kunnig i enkl. och fin. matlagning, bakn. samt om möjligt sömnad. Svar med betyg, foto, och löneanspr. till »Familj», Kristinestad p. r. Finland.

PLATSSÖKANDE

NORDTYSK DAM, engelsk- o. svensk-talad, önskar från juni plats i fam., där större barn finnes. Svar Frk. E. Pape, Moltkestr. 24, Detmold, Tyskl.

KVNNLIG sjukgymnast med utmärkt betyg önskar nu eller till sommaren plats vid badort eller i familj. Äfven van vid hushåll göromål. Tacksam för svar till »Sjukgymnast», Box 27, Linköping.

Plats som husmoder

i aktadt hem där sådan saknas, sökas af ett till stadgad ålder kommet fruntimmer, som är väl kunnigt i alla hushåll göromål. På lön fastes ej afseende. Muntliga och skriftliga rekom. finnas att tillgå. Svar till »A. A. H.» under adress S. Gumælii Annonssbyrå, Stockholm.

SJUKSKÖTERSKA önskar medfölja sjuk herre eller dam på landet. Svar emot ses tacksamt till »Vivi», Brunby (Skåne) p. r.

UNG, bildad, barnkär flicka, som genomgått Kindergartenskurs samt praktiserat därstädes ett år, önskar till sommaren plats i familj för att handla o. sysselsätta barn. Svar: »20 år», Norrköping p. r.

KAMMARJUNGFRUPLATS sökes afständig ordentl. landsflicka. Hargenog gått i års slöjdskola samt prakt. sjukvård. Svar till »20 år», Nysätra p. r.

EX. lärarinna i hushåll ekonomi önskar leda skolkökskurs i sommar. Svar till »P. L.», Malmö p. r.

21-ÅRIG bildad anspråkslös flicka, önskar mot fritt vivre plats på landet som hjälp i hushåll göromål, äfven som skrifbiträde. Familjemedlem. Svar »Maj 1909», Iduns exp.

VÄRDINNEPLATS i godt hem, där husmor saknas, önskas af bildad medelålders flicka, med godt sätt och gladlytne, samt med förmåga att sprida hembrefnad. Flerårig vana. Goda rek. Svar till »Sparsam», Gefle p. r.

BARNKÄR, frisk ung flicka, önskar plats i familj såsom barnfröken eller lärarinna. Goda rek. Svar till »Musikalisk», Hällevikstrand.

Som sällskap

önskar ung lärarinna åtfölja finare fru, som under sommaren reser utrikes. Svar till »Tysktalande 09», Iduns exp.

27-ÅRIG flicka önskar plats nu genast, att förestå hemmet hos ungherre eller änkan, helst där jungfru finnes. Sökanden är kunnig i sömnad och handarbeten och allt hvad som tillhör ett hems skötande. Svar emot ses, »A. G.», Iduns exp.

SJUKSKÖTERSKA önskar fast plats eller privatvård. Svar till »Sjukvård», Iduns exp. f. v. b.

HUSLIG flicka van vid väfn., skrifgöromål o. undervisa i musik önskar vara i god familj. Svar till »H. A.», Lund p. r.

Kvinnlig sjukgymnast,

väl praktiserad, önskar under sommaren plats att medfölja på resa eller på större egendom. Svar märkt »Sjukgymnast», Linköping p. r.

Som sällskap önskar en bildad 18 års flicka af god familj plats öfver sommaren eller till hösten hos äldre dam eller i familj. Svar till »Tysktalande», Svenska Telegrambyråns Annonssafdelning, Göteborg.

UNG flicka, som genomgått bättre hushållsskola, önskar lämplig plats i Stockholm snarast möjligt. Svar till »Ung flicka», under adress S. Gumælii Annonssbyrå, Stockholm f. v. b.

Platssökande. Sjuttonårig, stadgad, arbetsvan och ordentlig flicka söker plats hos fru, af hvilken hon får lära hushåll göromål, och hvilken hon är villig att gå tillhanda. Lön begäres icke, utan är sökanden beredd att, om så fördras, erlägga någon mindre betalning. Svar till »17 år», Södermanlands Läns Tidnings Expedition, Nyköping f. v. b.

MUSIKALISK flicka önskar plats såsom husmoders hjälp och sällskap. Är fullt hemma i hushåll göromål och handarbet samt äfven något van i bokföring. Svar märkt »Familjemedlem 24 år», Gumælii Annonssbyrå, Malmö.

UNG flicka af god familj, musikalsk och barnkär, önskar snarast plats i Skåne som sällskap och hjälp. Svar till »Norrlandska», Gumælii Annonssbyrå, Malmö.

ÄLDRE fruntimmer med goda rek. söker plats som barnfröken i stad eller på landegendom. Vidare meddelas af Fr. Elina Rosengrens kommissionskontor, G:la Rödugug. 40, Norrköping.

EN engelsk dam, 28 år, önskar plats i bildad familj som hjälp och sällskap. Har förut innehaft flera platser i Sverige. Goda rek. Svar till »N. O.», Iduns exp.

UNG flicka, som genomgått handelskola önskar plats i familj där skrifgöromål förekomma. Äfven van vid hushåll sysslor. Svar till »Malin», Iduns exp.

ENKEL flicka, som genomgått Musikalska Akademien, i fiol och piano, önskar plats i fam. att undervisa barn i musik, hjälpa dem med deras läxor och gå frun tillhanda. Svar till »22 år», Iduns exp.

PLATS i bättre familj som hjälp och sällskap önskas af 19-årig landbrukerdotter. Är något kunnig i matlagning och öfriga hushåll göromål, handarbeten, sömnad m. m. Har genomgått kurs i sjukvård ett år. Svar till »Familjemedlem», Hjortqvärn.

LÄRLARINNA, exam., musik., som genomgått 8-kl. läroverk och vistats utrikes, önskar för nästa läsår plats vid skola eller i bättre, treflig familj. Svar till »20 år», Hålsingborg p. r.

Läroanstalten, som sedan 1902 har statsanslag, består af en tvåårig kurs och har till ändamål att utbilda lärarinnor för flick- och samskolornas förberedande och 5 lågsta elementärklasser samt för undervisning i hem. Med första 10 åren af sin verksamhet utexaminerat 156 elever, af hvilka alla, som det önskat, erhållit lärarinneplatser, nämligen 87 i skolor (hvaraf 88 i Stockholm) och 48 i familj; 14 hafva fortsatt att studera. De löner, som vanligen erhållas, äro i skola 800-1,550 kr., i familj 500-700 kr. jämte »allting fritt».

INTRÄDESFORDRINGAR:

Vid seminariet mottages utan inträdesexamen den, som genomgått högre flick- eller samskola eller genom utgått betyg visar sig hafva inhämtat motsvarande pensum. Med öfriga sökande anställes inträdesexamen för att utröna, om de äga motsvarande allmänbildning och utveckling. Sökande kan direkt intagas i högre afdelningen och således genomgå seminariet på ett år, om hon genom betyg eller inträdesexamen styrker sig äga ett kunskapsmått, som motsvarar det, som bibringas i seminariets lägre afdelning i de åren, hvori undervisning önskas, och äger den företräde, som därtill har intyg om väl vittorsad tjänstgöring som lärarinna. Och afgör föreständarinna, efter att hafva fått uppgift på den sökandes föregående studier, i hvarje fall, om inträdesexamen behöves i något ämne. Den sökande bör för att kunna intagas i lägre afd. hafva fyllt 16 år; ingen maximialder är bestämd, dock är lämpligast, att den, som antages till elev, ej öfverskridit 40 år. Sökande skall insända egenhändigt skriven anhållan att blifva intagen i seminariet, åtföljd af präst- och läkarebetyg samt bevitnade afskrif af de kunskapsbetyg, som kunna presteras, adresserat till seminariet Birger Jarlsg. 35, helst före midsommar. Högst 25 elever mottagas.

Undervisningsplan:

Kursen är tvåårig, hvadan till seminariet höra en högre och en lägre afdelning, hvilka högre afdelningen, där de främmande språken och alla öfningssämnen är tillätta, i synnerhet i pedagogik och modersmålet obligatoriska, men af de öfriga få högst tre bortväljas. I lägre afdelningen få högst 4 läroämnen, de främmande språken däri inberäknade, bortväljas. Alla öfningssämnen äro äfven där valfria.

Examina: Inträdesexamen

anständes dels i början af juni, dels, om ej alla platser äro besatta, i slutet af augusti. Med högre afdelningens elever anställas vid läsarets slut i närvaro af kompetenta examensvittnen såväl teoretisk som praktisk afgångspröfning, hvarefter erhålles fullständigt afgångsbetyg, innehållande vittnesord om kunskaper och färdigheter samt undervisningsförmåga. Föregående läsår hafva hrr professorer Yngve Sahlin (1 år), E. Fogelmarck, J. O. Rosenberg, M. Törnberg och lektor N. T. Ödman fungerat som examensvittnen och undertecknat elevernas afgångsbetyg.

Terminsafligt, oberoende af i huru stor utsträckning eleverna begagna sig af den medgifna valfriheten, 100 kr. Ingen inskrifningsafgift. (Höstterminen fr. d. 1 sept. till d. 20 dec.; vårterm. fr. midten af jan. till början af juni).

Läroämnen och lärokurser:

För att undvika ytligt mångläseri och öfveranstängning har seminariet för den lärarinnebildning och den därför erforderliga allmänbildning, som läroanstalten afser att gifva, men detta så praktiskt användbart och så djupgående, som lärotiden medger. Läroämnen äro: kristendomskunskap, tyska, engelska och franska språken, pedagogik och metodik, teckning och modellering, välskrifning, sång, gymnastik och handarbete. Den praktiska utbildningen: För hvarje läro- och öfningssämne finnes en facklärarinna, hvilken under lektionen i ämnets speciella metodik redogör för huru det skall skötas på olika stadier. Därtill gifves en föreläsning i veckan i pedagogik och allmän metodik. Sålunda förberedda få eleverna turvis skultera i skolans tre förberedande klasser och i elementärklass I-V. Därvid få de följa undervisningens gång, klass efter klass, se huru det uppfostrande elementet tillgodes samt lära känna skolordningens alla detaljer. Samtidigt härmed få de hålla ett större antal öfningsektioner (minst 20) under lärarnas ledning. Dessa lektioner förberedas omsorgsfullt (ofta genom s. k. lektionsutkast, genom rådförande med lärarinna o. s. v.) samt efterföljas af kritik. Emedan i den med seminariet förenade Detthowska skolan finnes dels en flickskola, dels realskola (med examensrätt), få seminarieleverna praktisk lärarinneutbildning för båda dessa bildningslinjer.



BILDAD, huslig, ordentlig flicka, kunnig i matl., bakn., sömnad, handarb. söker plats. Svar »Gladlynt», Iduns exp. f. v. b.

UNG flicka, 21 år, som genomgått kurs i sjukvård samt kortare tid vikariat som sköterska, önskar plats som sådan, äfven som barnsköterska. Svar tacksam till »Karin», Iduns exp. f. v. b.

UNG samskolelärarinna önskar för sommaren eller någon del där af mot fritt vivre plats som sällskap och hjälp hos ensam dam eller i familj på landet. Svar till Dagmar Wessman, adr. Tidaholm.

UNG, elementarbildad folkskollärarinna önskar plats under sommaren att läsa med mindre barn. Lön önskas. Svar till »B. D.», under adr. S. Gumælii Annonssbyrå, Stockholm f. v. b.

UNG flicka önskar musikkondition öfver sommaren ev. längre. Betyg fr. Richard Andersson finnes samt refer. Svar »H. T.», Lakviken p. r. Fritt vivre och fria resor.

UNG flicka från godt hem önskar plats nu i maj eller 1 juni, såsom hjälp o. sällskap i treflig familj. Tacksam för svar till »19 år», Hedemora p. r.

I naturskön trakt i mellersta Sverige önskar ung flicka billig inackordering. Van vid hushåll göromål och villig deltaga där, samt önskar på lediga stunder ägna sig åt målning. Helst i musikalsk familj. Svar med prisuppgift till »Juni 1909», Iduns exp.

Konfirmander

mottagas i sommar af komminister R. Möller, Orust, Bohus län, adress: Ileberg. Pris för inackordering och undervisning 90 kr.

FÖR ett par månader önskas inack. af anspråkslös flicka i prästhem eller annat stilla hem, helst i skogstrakt af Värmland eller Dalarna. Svar till »Greta», St. Källtorp f. v. b.

INACKORDERING erbjudes några damer i stilla, vänligt prästhem i Värmland. Friskt och soligt läge. Trakten vacker och skogig. Daglig post. Badanstalt i närheten. Närmare meddelar kyrkoherde Svartengren, Rudskoga.

COMFORTABLE HOME in lady's house in healthy town 2 miles (Swedish) from London. Opportunity for lessons Apply Miss Hedvig Bratt, 50 Linnégatan, Stockholm.

JÄMTLAND. Hedmans Pensionat, Hålland, 5 min. väg från Hållands post- och anhaltstation — 480-600 m. öfver hafvet. Stärkande fjäll- och skogsluft. Tillfälle till jakt och fiske. Varm- och solbad serveras. God och billig helinack. Rikstel. 7. Lungotspatienter emottagas ej. Förfrågningar ställas till Hedmans Pensionat, Hålland.

Obs.! Nybyggd stor och luftig matsal.

FAMILLE française enmenant pensionnaires à la mer pendant l'été. Ref. Madame Nordenskjöld, Johannesgatan 28, Stockholm.

UNGDOM! På högt bel. egend. i frisk och naturskön trakt af Västergöt. erh. god inack. för längre eller kortare tid, till moderat pris. Hvila, kalla bad och enkelt landlif. Hushållselever emottagas. Ref. Svar till »Skog och sjö», Uddenäs.

INACK. erhålles på välbyggd herregård med vackraste läge i skogrik trakt invid sjön Vidöstern, 2 km. från järnvägsstation. Pris 60 kr. pr månad. Svar till Fru H. Lindstam, Hvittaryd.

I prästgård på landet meddelas undervisning åt några unga flickor, i matl. äfven vegetarisk, konståfädnad och alla finare handarb. Pris 65 kr. pr mån. allt inberäknadt. Svar till »Musikalisk», Västerås p. r.

På fleres begäran meddelar underteckn.

Konfirmationsundervisning

instundande sommar, med början den 15 juni. Inackordering kan äfven beredas åt ett begränsadt antal elever. Anmälan fortast möjligt till kyrkoherden E. Th. Hedelin, Arboga.

INVID sjö och skog i en af Värmlands vackraste trakter, emottagas helinackorderingar under sommaren från och med maj. J. Enberg, Uddheden, Gråsmark.

INACKORDERING önskas under 1 månad å landegendom i vacker skogrik trakt där ungdom förut finnes samt tillfälle till öfning i tyska språket kunde erhållas. Svar tacksam till »Nytta och nöje», Landskrona p. r.

Vid Vettern o. Omberg i härligaste natur

Borghamns Turisthotell

Riks. Begår prosp. från Sv. Turistföreningen eller Turisthotellet, adr. Borghamn.

In herrlicher Harzgegend

(Prov. Hannover) gute Pension für junge Damen, bester deutscher Unterricht. Rek. von Frau Oberstleutnant Holst, Malmö.

A Pensionatet Marielund i Gagnef, särdeles vackert beläget vid Grådafallen Dalelven, känt för sin goda, höga luft, erhålles inack. på längre och kortare tid. Martha Silfverhielm, Marielund & Gagnef.

Två konfirmander

till i juni! Kyrkoherde G. Laurell, Aspö, Strängnäs.

LÄRLARINOR, som önska platser för sommaren och för läsåret, torde anmäla sig å Nya Inack-Byrån, Brunkebergsg. 3 B, Stockholm.

DETTHOWSKA SEMINARIET.

DETTHOWSKA SEMINARIET. Läroanstalten, som sedan 1902 har statsanslag, består af en tvåårig kurs och har till ändamål att utbilda lärarinnor för flick- och samskolornas förberedande och 5 lågsta elementärklasser samt för undervisning i hem. Med första 10 åren af sin verksamhet utexaminerat 156 elever, af hvilka alla, som det önskat, erhållit lärarinneplatser, nämligen 87 i skolor (hvaraf 88 i Stockholm) och 48 i familj; 14 hafva fortsatt att studera. De löner, som vanligen erhållas, äro i skola 800-1,550 kr., i familj 500-700 kr. jämte »allting fritt».